DECEMBER 2015/JANUARI 2016

inBeweging

Magazine van de Anarchistische Groep Nijmegen

Statenloze Democratie & Feminisme

Een special over Rojava

Wat betekent het experiment in zelfbestuur en vrouwenparticipatie nu eigenlijk? En wat kunnen wij hier van leren?

> LEES VERDER / P14

Redactioneel

Eindelijk is het weer zo ver! Voor je heb je de zevende editie van de inBeweging, de krant van de Anarchistische Groep Nijmegen (AGN). De inBeweging verschijnt op irreguliere basis, voor het laatst in januari 2015. We zijn trots dat we vlak voor het einde van dit jaar nog een keer iets van ons kunnen laten horen!

De verschillende bijdragen in deze inBeweging geven voor een groot deel de thema's weer die ons het afgelopen jaar bezig hebben gehouden. Zo stond in 2015 *verbinden* centraal: we hebben contact gelegd met Turkse en Koerdische organisaties in Nijmegen en omgeving en uitwisselingen gehad met anarchistische groepen en personen in het binnen- en buitenland. We hebben onder andere de 1 mei-demonstratie in Nijmegen en de '*Nijmegen Gastvrij!*' demonstratie medegeorganiseerd (p.2), zijn als groep naar Blockupy in Frankfurt afgereist (p.8) en naar het Gezi-fest in de buurt van Rotterdam geweest (p.22).

Ook inhoudelijk proberen wij een verband te leggen tussen nationale en internationale ontwikkelingen en onze (lokale) strijd als anarchisten. Zo hebben wij ons bijvoorbeeld intensief met de culturele en sociale revolutie in de Koerdische regio Rojava bezig gehouden (zie thema p.14 t/m 17), waar een vorm van samenleven aan het ontstaan is die velen van ons erg inspireert. Maar ook hier bij ons zijn er steeds weer inspirerende initiatieven, zoals het collectief *justPeople* dat op een onbureaucratische en directe manier steun geeft aan de vluchtelingen in Heumensoord. Uiteraard houden we ons ook kritisch bezig met de lokale toestanden (zie teksten vanaf p.13), zoals het verband tussen de momentele stemmingmakerij tegen de vluchtelingen en de massieve sociale afbraak die de afgelopen jaren in Nederland heeft plaatsgevonden (p.13).

Daarnaast vind je in dit nummer ook weer "vaste" rubrieken zoals een boekrecensie (p.19), anti-repressie (p.20) en een verslag passend bij onze sticker campagne "Women take back the night" (p.18). Als je meer over ons als groep en onze ideeën, doelen en activiteiten wilt weten, kijk dan op pagina 23! Uiteindelijk vind je op de achterkant dan nog een actuele agenda met activiteiten die voor de komende tijd gepland zijn.

We hopen dat deze inBeweging je zal informeren en inspireren en dat we met elkaar in gesprek komen, zodat we komend jaar met z'n allen nóg meer kunnen bereiken!

'Nijmegen Gastvrij!'

DOOR NIJMEGEN GASTVRIJ!

Zaterdag 21 november hebben een kleine 1000 mensen in Nijmegen gedemonstreerd onder het motto *"Nijmegen gastvrij, solidariteit zonder grenzen!"* De demonstratie werd georganiseerd door onder andere Mulawan, Doorbraak, Stichting Gast en de AGN en gedragen door de energie van alle deelnemers.

De sfeer tijdens de demonstratie was top. Er werd gezongen, gedanst, geschreeuwd en geluisterd naar intense toespraken. In een rondgang door het centrum en Nijmegen-Oost hebben we luidkeels laten horen dat migranten welkom zijn. Toen aan het einde van de demonstratie de avond viel, liepen we dansend het centrum in. Naast onze geplande toespraken waren er veel mensen die spontaan iets wilden zeggen wat zorgde voor veel mooie bijdragen in vele talen door mensen uit vele landen.

We kijken terug op een geweldige samenkomst van mensen, een strijdbare sfeer en een uitlaatklep voor iedereen. Maar we moeten niet vergeten dat onze strijd nog niet gestreden is. Er zullen onmenselijke plannen blijven komen waar we ons tegen moeten verzetten. Elke dag zijn er nieuwe situaties die simpelweg niet acceptabel zijn, zoals het op straat zetten van zojuist aangekomen migraten of de razzias in de gezinslocaties waar mensen elke dag in angst leven. Helaas zijn dit slechts twee voorbeelden uit een waslijst met gebeurtenissen.

Nijmegen blijf strijdbaar, Nijmegen blijf gastvrij!

COLOFON

inBeweging is de nieuwsbrief van de AGN en verschijnt onregelmatig

Bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

NIET HUN OORLOG NOCH HUN VREDE!

DOOR: ARTHUR IJZERMAN / BRON: EN.CONTRAINFO.ESPIV.NET

Dit is een aangepaste vertaling van een pamflet dat na de aanslagen van 13 september in Parijs door anarchisten op straat werd verspreid.

"We moeten de vijanden van de republiek vernietigen … en de Franse nationaliteit afnemen van degenen die de Franse Geest besmeuren"

Manuels Valls, Franse minister president, 14 november 2015.

De geschiedenis van de Franse republiek is doordrenkt met bloed. De republiek begon met de Franse revolutie, waarin staatsterreur in 1793 en 1794 de officiële politiek was. Het woord terrorisme is afgeleid van deze politieke uitvinding. Duizenden vonden de dood onder de guillotine, op de verdenking dat zij een vijand van de revolutie waren en daarmee ook een vijand van de staat. Aan bewijs werd weinig waarde gehecht. Toen de arbeiders en armen in 1848 een revolutie begonnen, vonden zij de dood op de barricades in een gewelddadige onderdrukking door het leger. De Commune van Parijs van 1871 eindigde in het standrechtelijk executeren van tienduizenden *"communards"* op Montmartre. In 1961 werd het vuur geopend op een vreedzame demonstratie voor de Algerijnse onafhankelijkheid met 200 doden tot gevolg. De locatie voor deze slachtpartijen was steeds Parijs. Dat geeft te denken na de terreuraanslagen die Parijs teisterden op 13 november 2015. De Franse Republiek met haar idealen van *"vrijheid, gelijkheid en broederschap"* kent blijkbaar een schaduwzijde. Zij kent een historie van systematische terreur tegen opstandigen, revolutionairen en andersdenkenden.

Men kan zich afvragen of de Franse republiek die bloedgeschiedenis is ontgroeid. Kenmerkt de hedendaagse Franse politiek zich niet door beschaving en diplomatie? Terreur, zo is het beeld dat uit de massamedia en de retoriek van politici oprijst, wordt bedreven door fundamentalisten en terroristen. Over staatsterreur wordt niet gesproken. Maar welk beeld komt naar voren als je de buitenlandse politiek van Frankrijk van de laatste jaren in samenhang bekijkt? Het Franse leger was, of is actief in Libië, Mali, Afghanistan, Ivoorkust, Somalië, Centraal-Afrika, Irak en Syrië. Het militair ingrijpen wordt gelegitimeerd in naam van de *"Franse Geest"* door te verwijzen naar mensenrechten en vrijheid, maar het ingrijpen dient duidelijk andere doelen: toegang tot grondstoffen, het vestigen van invloedszones, het beschermen van Franse belangen, het openen van markten en voorkomen dat opstanden zich ontwikkelen tot experimenten van vrijheid. Voor de slachtoffers van Frankrijk is die *"Franse Geest"* niet bevrijdend. Hun leefomgeving wordt in puin geschoten, zij verliezen dierbaren. Vrijheid en mensenrechten zijn er niet voor hen. Wat zij ervaren is terreur. Deze Franse staatsterreur is al enige tijd bezig met een opmars en dient vooral de belangen van staat en kapitaal. De vernietigende kracht van terreur schuilt in haar vermogen de ervaren veiligheid van leven te vernietigen, door willekeurig geweld dat dood en verderf zaait. Angst en woede vormen het exportproduct van deze imperialistische politiek.

"TERREUR WORDT BEANTWOORD MET TERREUR"

Hoe bitter ook, het valt niet te ontkennen dat op 13 november 2015 in Parijs de regels van deze imperialistische politiek zijn nageleefd. Dit keer niet door de Franse staat, maar door een andere autoritaire, onderdrukkende macht die zich *"al-Dawla al-Islamiya fi Iraq wal-Sham"*, of *"Islamitische Staat"*, *"IS"*, noemt. President Hollande van Frankrijk mag dan consequent spreken van *"Daesh"*, om het staatskarakter van IS te ontkennen, maar IS is gevormd naar en gedraagt zich als een staat. Het is opgericht door Iraakse officieren na de bezetting van Irak en gestructureerd volgens een hiërarchisch model met als doel een grondgebied te controleren, een invloedssfeer te vestigen en kapitaal te vergaren. Met uitgebreide propaganda werft zij haar onderdanen in westerse landen, met geweld dwingt zij mannen in de bezette gebieden om dienst te doen in gevechtstroepen. Veroverde oliebronnen vormen het kapitaal. Onthoofdingen, sexslavernij, slachtpartijen en aanslagen worden als wapens ingezet. IS bedrijft imperialistische politiek door systematisch terreur in te zetten... *met angst en woede als exportproduct.*

De reactie van de Franse machthebbers op de aanslagen van 13 november was het bombarderen van ar-Raqqah en het uitroepen van de noodtoestand. Deze stappen maken geen einde aan terrorisme. *Terreur* wordt met *terreur* beantwoord. De noodtoestand geeft de staat ongecontroleerde macht om in Frankrijk zelf tegenstanders op te sporen en te doden. Niet alleen aanhangers van IS, iedereen die een afwijkende opvatting heeft of tegen de staat is, kan zo bestreden worden. De noodtoestand maakt terreur tot de norm. Zo kan de Franse republiek met angst en geweld eenvormigheid, gelijkgezindheid en ontzag voor de staat aan haar onderdanen opdringen.

De vraag waarom inwoners van Frankrijk onder invloed van IS kunnen komen wordt niet gesteld. De structurele economische uitsluiting van etnische minderheden vormde de aanleiding tot de opstanden van 2005 in de buitenwijken van Parijs. Onder deze economisch kanslozen vindt IS nieuwe aanhangers. De economische uitsluiting is nooit op de politieke agenda gekomen. Zowel in 2005 als nu is het antwoord het optuigen van onderdrukkende instrumenten en het versterken van nationalistische sentimenten door etnische minderheden te demoniseren. De staatsterreur van Frankrijk wordt nu in het binnenland toegepast, om daar de *'vrede'* te beschermen.

Noch deze *vrede*, noch de oorlog maken een einde aan terrorisme. De oorzaken van dit geweld zijn te vinden in staat en kapitaal. Alleen door deze oorzaken aan te pakken is de spiraal van toenemend terrorisme te stoppen. Frankrijk, met haar Europa, heeft nu meer dan ooit anarchisme nodig om een uitweg uit de doodlopende weg van terreur te vinden.

De impact van 5 miljard lastenverlichting

Nederland wordt economisch geherstructureerd met vergaande sociale gevolgen

DOOR TOMMY RYAN

Sinds de economische crisis van 2007 is er in Nederland, net als in veel andere Europese landen, hard bezuinigd. In 2013 bedroegen de bezuinigingen sinds het begin van deze crisis al meer dan 46 miljard euro[1]. Omdat de economie weer zou aantrekken, is het kabinet nu van plan 5 miljard euro aan *"lastenverlichting"* door te voeren. Dit is echter niet meer dan een sigaar uit eigen doos.

De ingrepen in de sociale voorzieningen van de afgelopen jaren zijn zo extreem, dat het kabinet nu geld over heeft gehouden. Nu probeert men met een strategische zet politiek te scoren. In werkelijkheid laat het voorstel van staatssecretaris van financiën Erik Wiebes (VVD) echter vooral de cynische splijting in onze samenleving zien. Het *"cadeautje"* van het kabinet is de kroon op het beleid van de opeenvolgende neoliberale regeringen.

In dit beleid wordt de structuur van de samenleving fundamenteel omgevormd – *en niet op de manier waarop wij dit zouden willen zien*. We worden tot losstaande economische verdieners gemaakt. Wie werk heeft en goed verdient wordt beloond, wie een minimumloon verdient of werkloos is trekt aan het kortste eind.

Terwijl de bezuinigingen van de afgelopen jaren de onderlaag van de samenleving het hardst getroffen hebben, zien we de inkomensverschillen de afgelopen jaren alleen maar groeien. In de periode van de economische crisis is in Nederland, net als wereldwijd, het aantal miljonairs en superrijken alleen maar gestegen. Dat geld moet ergens vandaan komen: het komt uit de 0-urencontracten, ZZP-constructies, flexwerk, participatiebanen en het verminderen van vaste banen. Voor de mensen die nog wel een vaste baan hebben, levert het eveneens een stijgende werkdruk op, zij doen met minder mensen hetzelfde werk. De winst gaat volledig naar beleggers, investeerders en andere opportunisten.

Tarieven box 1 (werk en woning) in 2015
AOW-leeftijd nog niet bereikt

Schijf	Belastbaar inkomen	Percentage
1	~~t/m € 19.822~~ t/m € 27.822	36,5%
2	~~Vanaf € 19.823 t/m € 33.589~~ vanaf € 27.822 t/m € 41.589	~~42%~~ 40%
3	~~Vanaf € 33.590 t/m € 57.585~~ vanaf € 41.589 t/m € 65.585	~~42%~~ 40%
4	~~Vanaf € 57.586 en hoger~~ vanaf € 65.585 en hoger	52%

bron: rijksoverheid.nl

De bulk van de "lastenverlichting" waarover nu wordt gesproken, zal besteed worden aan een *"arbeidskorting van circa 700 euro per jaar voor middeninkomens. Kosten: 2,5 miljard euro."*[2] Dit leidt dus niet tot een lastenverlichting voor de mensen onderaan de inkomensladder – de minimumloners. Er is wel een groep die van belastingschijf 2 naar schijf 1 gaat, maar ook voor hen (zie tabel) is de "lastenverlichting" minder dan die voor de hogere inkomens.

De 5 miljard die komend jaar *'over'* is, wordt niet gebruikt om tegemoet te komen aan diegene die door crisis en bezuiniging op sociale voorzieningen het hardst getroffen worden. Nee, het wordt gebruikt om de midden- en hoge inkomens te paaien. Voor hen komt er een verschuiving in het *"inkomstenbelastingtarief van 42 procent naar 40 procent."* Daarnaast stijgt de *"inkomensgrens naar volgende schijf met 8.000 euro"*[2]. Hierdoor wordt de belasting op arbeid met 1 miljard euro verlaagd.

Wat hier direct bij opvalt is dat mensen met inkomens tussen de €57.856 en €65.585 nu dus ook 40% belasting betalen in plaats van de 52% van voorheen. Dit is 12% minder. Dit terwijl de inkomens die bijvoorbeeld eerder in schijf 2 vielen en nu in schaal 1 slechts 5,5% minder belasting betalen. Maar nog schandaliger is de verdeling voor de echt lage inkomens. Zij hebben namelijk in het geheel geen voordeel van deze herstructurering. De inkomens die eerder al 36,5% belasting betaalden, blijven namelijk hetzelfde betalen. Dit terwijl voor hen de kosten de afgelopen jaren net zo goed gestegen zijn. Sterker nog, voor hen is de impact van de stijging in de lasten de afgelopen jaren het grootst geweest - bijvoorbeeld het eigen risico van het zorgpakket en de stijging van de BTW. Deze inkomens hebben immers minder te besteden waardoor de procentuele stijging in de lasten voor hen het grootst geweest is. Voor iemand die €65.000 euro per jaar verdient, is de impact van 100 euro per maand extra lasten aanzienlijk minder dan voor iemand met een minimumloon van grofweg €18.000 euro per jaar. Bij de "lastenverlichting" die dit kabinet nu invoert, hoeven de lasten van werklozen en slecht betaalden blijkbaar niet verlicht te worden.

Bewuste politieke keuze

In plaats van het repareren van de gaten die met de bezuinigingen in de algemene sociale voorzieningen zijn geslagen, wordt er door de regering gekozen voor een financieel cadeautje voor de midden- en hoge inkomens. Hiermee wordt een overduidelijk neoliberaal arbeidsmoraal doorgevoerd met als de *"hardwerkende Nederlander"* en de *"participatiemaatschappij"* stimuleren. In deze visie, die gelijkenissen toont met de *'American Dream'*, wordt ervan uitgegaan dat je zelf verantwoordelijk bent voor je eigen welvaren. Als je goed

verdient, heb je dit aan jezelf te danken en dat mag beloond worden. Helaas gaat die vlag niet op. Het vaak saaie, zware en belastende werk wordt immers het minst beloond. Als je minder fortuinlijk bent en voor een minimumloon werkt, werkeloos of arbeidsongeschikt bent of niet mag werken omdat je geen papieren hebt, kan je fluiten naar maatschappelijke ondersteuning - ongeacht of dit *'je eigen schuld'* is. Met dit beleid ondergraaft het kabinet actief de onderlinge solidariteit.

Hoewel de minimuminkomens de gevolgen al jaren direct in de portemonnee voelen zijn de gevolgen van het huidige politieke beleid niet alleen van financiële aard. Het collectieve psychologische effect is maatschappelijk gezien misschien nog wel het schadelijkst. In plaats van de logica van een samenleving waar iedereen bijdraagt naar vermogen en daarvoor wordt voorzien in diens (primaire) behoeften, zien we meer en meer dat mensen onderaan tegenover elkaar komen te staan.

"DE COLLECTIEVE PSYCHOLOGISCHE SCHADE IS HET GROOTST"

De politieke analyse die ons wordt voorgeschoteld faalt. Een strakke bezuinigingspolitiek leidt niet tot een betere economie. Ze leidt tot grotere inkomensverschillen. Dit beleid is in het voordeel van een minderheid die het economisch toch al voor de wind gaat. De schuldigen voor deze economische wanverdeling zijn prima aan te wijzen. Het zijn de beleidsmakers, politici, de financiële elite, de investeerders enzovoort. Dit beleid moet fundamenteel aangevallen worden. Rechtvaardigheid ziet er voor ons anders uit. Wij vinden niet dat de topinkomens zwaarder moeten worden belast, want er zouden sowieso geen topinkomens moeten bestaan.

1: http://www.z24.nl/economie/bezuinigingen-teller-op-46-miljard-sinds-2010, Exacte cijfers van 2014/2015 zijn lastig te vinden.

2: http://www.volkskrant.nl/binnenland/kabinet-presenteert-op-prinsjesdag-5-miljard-lastenverlichting~a4079075/

Kwetsbare jongeren in Nijmegen in de problemen

DOOR ARTHUR IJZERMAN

De afbraak van het sociaal stelsel is onder het huidige kabinet in een stroomversnelling gekomen. Dit komt hard aan bij een groep jongeren tussen 18 en 21 die zwakbegaafd worden genoemd. Zij scoren op een IQ test tussen de 75 en 85 punten. Ze begrijpen de ingewikkelde maatschappelijke en sociale regels niet helemaal, vertonen niet-passend gedrag en stuiten dan op onbegrip. Problemen met ouders, school en stempels als "onhanteerbaar gedrag", "gedragsproblemen", "zwakbegaafd", of "moeilijk lerend" zijn het gevolg. Ze zoeken hun weg in het leven, maar lopen relatief vaak vast.

Om te overleven gaan deze jongeren van de ene tijdelijke woonplek naar de andere, of leven op straat. Een inkomen hebben ze meestal niet, studeren zit er voor hen niet in. 75% gaat gebukt onder schulden. Bijstand krijgen ze vaak niet. Niet alleen omdat je daarvoor een vaste verblijfplaats moet hebben, maar ook omdat wettelijk is bepaald dat ouders financieel verantwoordelijk zijn voor kinderen tot ze 21 zijn. Die kunnen of willen, vanwege de problemen, meestal niet betalen. Werk vinden deze jongeren nauwelijks, aan de ene kant door alle problemen die ze hebben, anderzijds omdat er domweg geen banen zijn voor laaggeschoolden.

Tot 31 december 2014 hadden deze jongeren bepaalde rechten, waardoor ze met hulp hun leven in de grip konden krijgen. Ze kwamen óf in aanmerking voor een Wajong-uitkering óf konden via de AWBZ (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) een begeleid-wonen-plek krijgen. *"Zorg met verblijf"* heet dat. Je krijgt dan kost, onderdak en hulp, ook als je geen eigen inkomen hebt. Sinds 1 januari 2015 zijn die mogelijkheden wegbezuinigd. De toegang tot de Wajong is veel strenger geworden. Alleen bij 100% arbeidsongeschiktheid heb je nog recht op een Wajong-uitkering. Die groep is niet zo heel groot. Met 80% arbeidsongeschiktheid heb je geen recht meer op Wajong, want je hebt een *"arbeidsvermogen"*. Geen wonder dat het aantal nieuwe Wajong-uitkeringen met 90% is gedaald t.o.v. 2014.

Op 1 januari is echter ook de AWBZ veranderd. Die wet is omgevormd tot de Wlz (Wet langdurige zorg). Via de Wlz hebben deze jongeren geen recht meer op zorg met verblijf. Zij moeten voor hulp een beroep doen op de WMO, de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, waar sinds 1 januari veel zaken die eerst onder de AWBZ vielen in zijn geregeld. Maar niet alles. Want zorg met verblijf is niet naar de WMO gegaan. Die zorg is naar de Jeugdwet gegaan. Maar als je ouder bent dan 18 jaar kom je niet in aanmerking voor de Jeugdwet. De toegang tot de bijstand is net zo lastig gebleven als voorheen. En dan nog: de bijstandsuitkering voor jongeren tussen 18 en 21 jaar bedraagt €237,-. Maximale bijdrage uit de bijzondere bijstand, natuurlijk alleen als je aan alle regeltjes voldoet: € 343,-. Dat is samen: €580,- per maand. Probeer daar maar een woonplek, zorgverzekering, eten en kleding van te betalen. Het leven is sinds 1 januari 2015 een stuk harder geworden voor jongeren met problemen.

Nijmegen

In Nijmegen is onlangs door de sociale wijkteams geschat dat er c.a. 100 jongeren zijn die in dit soort problemen zitten. Zij zijn vooral gesignaleerd in de wijken Lindenholt en het centrum. Hun aantal groeit helaas. Met de huidige regelingen is er nog geen zicht op verbetering van hun situatie. Dit is een concreet voorbeeld van de manier waarop de politiek van dit kabinet hard aankomt bij mensen met problemen. Extra wrang is het om te beseffen dat de stijging van de inkomens die door "lastenverlichting" die in 2016 mensen met een goed inkomen ontvangen, betaald wordt door de bezuinigingen op regelingen die er voor deze jongeren bestonden.

Samen tegen de verdeel-en-heerspolitiek

Hoe de samenleving wordt uitgespeeld tegen vluchtelingen

DOOR TOMMY RYAN

Nu er sinds deze zomer ook weer meer vluchtelingen naar Nederland komen, klinkt het geluid steeds sterker dat er écht geen ruimte voor hen is – zelfs dat er geen ruimte dóór hen is. Vooral dit laatste hoort men zeggen over de woningmarkt, maar dit geldt ook voor bijvoorbeeld de zorg. De afgelopen jaren hebben we echter gezien dat politieke partijen over het hele spectrum hebben bijgedragen aan de uitverkoop van onze sociale voorzieningen – van PvdA tot VVD en PVV tot GroenLinks. In plaats van een gemeenschappelijk front te vormen tegen de verantwoordelijken, worden we met de irrationaliteit van nu echter tegen elkaar uitgespeeld en vecht men met elkaar om de kruimels.

Eigenlijk alle politieke partijen dragen verantwoordelijkheid voor de sociale afbraak van Nederland en de stemmingmakerij die hierbij inmiddels op gang is gekomen. Allen vinden het compleet normaal dat er topfunctionarissen zijn die tonnen verdienen, dat er miljarden in straaljagers worden geïnvesteerd, (private) banken overeind worden gehouden en dat er ondertussen wordt bezuinigd op zorg, onderwijs, sociale woningbouw en werkloosheidssteun. Met de nieuwe vluchtelingenstroom die deze zomer op gang is gekomen, diende zich het perfecte zwarte schaap aan om de oorzaak van het sociale verval in de schoenen te schuiven – verval dat steeds tastbaarder wordt.

Door de wegbereiding van Geert Wilders en zijn PVV zien we dat racistische en nationalistische politiek steeds dieper geworteld zijn geraakt in Nederland. De stemmingmakerij tegen de vluchtelingen komt daarbij uit alle hoeken. Een klassiek voorbeeld is Tweede Kamerlid Halbe Zijlstra (VVD). Hij hielp perverse fantasieën de wereld in over vluchtelingen die *"ooglidcorrecties, borstverkleiningen of –vergrotingen"* en *"complete tandrenovatie"*[1] zouden genieten op *'onze kosten'*. Het politiek correcte gekonkel dat pas op gang komt als er ophef ontstaat, spreekt boekdelen. Hij censureert zichzelf achteraf, maar hoe lang is dit nog nodig? Want niet veel later stond Jeroen Dijsselbloem (PvdA) alweer klaar. Hij riep: *"Ze blazen de welvaartsstaat op!"*[2]. Zijlstra en Dijselbloem zijn slechts twee van de velen gedreven politici die de afgelopen tijd stonden te trappelen om 'streng doch rechtvaardig' grenzen te stellen voor de vluchtelingen. Maar waar hebben we het nu eigenlijk feitelijk over?

De afbraak van sociale huur

Waarom is er bijvoorbeeld eigenlijk een tekort aan sociale huurwoningen? Het tekort aan sociale huurwoningen is niet iets dat afgelopen zomer plotsklaps is ontstaan. Het bestaat eigenlijk al sinds de jaren '80. Sinds 2014 wordt de sociale woningmarkt echter rigoureus hervormd. Deze herstructurering bestaat uit maatregelen die leiden tot vergaande privatisering in de sociale woningmarkt. Alleen vorig jaar zijn al ruim 7000 sociale huurwoningen aan grote investeringsmaatschappijen (met winstoogmerk) verkocht. In totaal is de verwachting dat als deze plannen volledig doorgang vinden er 200.000 tot 300.000 sociale huurwoningen in private handen komen.

Voorbeelden van grote herstructureringen in Nijmegen zijn te zien in wijken als het Waterkwartier, de Wolfskuil en het Willemskwartier. In al deze wijken is een groot deel van de sociale huurwoningen gesloopt en hiervoor zijn duurdere koopwoningen in de plaats gekomen. De woningen liggen vaak dicht bij het centrum en de grond ervan is de afgelopen jaren sterk in waarde gestegen. Hierop wordt getracht flinke winsten te behalen. Er is wel een terugkeerbeleid voor de oorspronkelijke buurtbewoners maar een groot deel kan de stijging van de lasten niet betalen. De oude bewoners worden daarmee vaak naar de buitenring van de stad verbannen waar de grond (nog) relatief goedkoop is. Dit proces is gaande op veel plekken in Nederland en Europa en heeft grote gevolgen op het bestaan van mensen. Het is een regelrechte aanval op de bestaanszekerheid van de onderste helft van de maatschappelijke ladder.

Afbraak van de zorg

Niet alleen de sociale woningmarkt maar ook de zorg ligt onder vuur. Ook hierover horen wij tegenwoordig de meest waanzinnige verhalen over de ronde doen: van de zorg voor ouderen tot wachtrijen in ziekenhuizen en daklozen die geen onderkomen hebben, plots staat alles in relatie tot de vluchteling. Opeens lijken mensen zich wel te interesseren om de zorg voor ouderen en daklozen.

Maar wat is er eigenlijk aan de hand in de zorg? Al tijden hebben we te maken met een stijging van het eigen risico en het verdwijnen van allerhande voorzieningen uit het zorgpakket, bezuinigingen in de thuiszorg, een herstructurering van de langdurige zorg, allen hebben ze enorme effecten op kwetsbare mensen in onze samenleving. Deze bezuinigingen en de groeiende invloed van het geld op onze zorg zijn bewuste politieke keuzes. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de toenemende invloed van de zorgverzekeringen op de dagelijks werkomstandigheden en aandacht van het zorgpersoneel.

Verantwoordelijkheid van de politiek

Het dwaalspoor dat de politiek heeft uitgezet in het politieke debat over de sociale afbraak leidt er uiteindelijk toe dat vluchtelingen nu als schuldigen kunnen worden aangewezen. Zo'n beetje alle politieke partijen steunen de economische herstructurering van Nederland waarbij onderlinge solidariteit en zorg voor elkaar wordt afgebroken – ten bate van de totale individualisering. Het is zaak te herkennen waar de oorsprong van de tekorten liggen en wie hier financieel gewin uit haalt. Uiteindelijk zijn het namelijk de private investeerders, grote ondernemingen, huisjesmelkers en zelfs tandartsen die nu

cashen op de opengebroken woningmarkt – op onze rekening. Voor de zorg geldt dit voor verzekeringsmaatschappijen, banken en diezelfde private investeringsmaatschappijen. Zij hebben het karkas van het ooit op solidariteit gebaseerde zorgsysteem in Nederland omgetoverd tot een geïndividualiseerd en door winst gedreven bedrijf.

Klassenstrijd en internationale solidariteit van onderop

Als we effectief de wind uit de zeilen willen nemen bij rechts zullen we de sociale problematiek waarmee we worden geconfronteerd moeten adresseren. Het is belangrijk om vluchtelingen te steunen, maar door alleen maar hierop te focussen lopen we het risico dat we als beweging gemarginaliseerd worden en dat rechts een monopolie op deze thema's weet te verwerven – iets dat al gaande is. Daarbij zijn deze thema's onherroepelijk met elkaar verbonden.

Er is verzet nodig tegen de afbraak van onze sociale voorzieningen. Er is genoeg voor iedereen om een waardig bestaan te leiden en voor dat uitgangspunt moeten we gaan staan. In Nederland gaat er alleen al naar de rente op de staatsschuld jaarlijks 8 miljard euro direct in de kas van de banken – een veelvoud van wat de opvang voor vluchtelingen kost.

Daarbij komt dat de mensen die naar Nederland komen volledig zouden kunnen meedraaien in de samenleving. Dit is precies wat ze zelf ook willen en dit zou ook geen probleem moeten opleveren. Met meer mensen zullen de behoeften van de samenleving evenredig mee stijgen. Dat zou dus ook op de arbeidsmarkt voelbaar zijn. Wanneer blijkt dat dit niet zo is zouden we de werkdruk die er nu is juist kunnen spreiden. Daarmee zouden we dan zelfs minder hoeven werken.

We hebben een totaal andere manier van denken nodig. Met de politieke armoede in Nederland worden nu de slachtoffers van het afbraakbeleid tegen de vluchtelingen uitgespeeld. Daarmee lopen we het risico alle met lege handen achter te blijven, omdat de ware oorsprong van onze problematiek niet geadresseerd wordt.

1: http://www.ad.nl/ad/nl/36281/Vluchtelingenstroom-West-Europa/article/detail/4160532/2015/10/10/Halbe-Zijlstra-wil-sober-bestaan-voor-vluchtelingen.dhtml

2: http://www.tijd.be/nieuws/archief/Ze_blazen_onze_welvaartsstaat_op.9703983-1615.art

Solidariteit, directe actie en diversiteit

Het collectief *justPeople* stelt zich voor

Wij zijn justPeople: gewoon mensen. Als een onafhankelijk en informeel collectief van vrijwilligers organiseren en coördineren wij directe steun en activiteiten voor en met mensen die als vluchteling naar Nijmegen komen.

De komst van een vluchtelingenkamp in Heumensoord in Nijmegen zette ons er tot aan om deze verbinding te maken. Daarnaast zorgden de huidige politieke ontwikkelingen met betrekking tot migranten en vluchtelingen er voor dat we een verantwoordelijkheid en een noodzaak voelden om een lokaal netwerk van solidariteit te creëren. Ons doel is om de fragmentatie van mensen in het algemeen, in het bijzonder de segregatie van vluchtelingen en migranten tegen te gaan. We staan voor solidariteit en wederzijdse hulp, gemeenschap, intercultureel dialoog en respect. De doelen waar wij voor staan laten we zien in onze daden en de manier waarop wij werken. We zijn niet enkel een groep vrijwilligers die hulp verlenen, noch bestaan we uit enkel vluchtelingen die naar Nijmegen zijn gekomen. We geloven dat we elkaar allemaal nodig hebben in de strijd voor een meer humane en waardige opvang van mensen, maar we zien deze strijd ook als onderdeel van een bredere politieke context.

Waarom doen we wat we doen?

Al jaren lang is de houding van de Europese Unie tegenover migranten een houding van dehumanisatie, criminalisatie en militarisatie. Dit is duidelijk niet een houding van gastrvijheid, laat staan een van solidariteit met de mensen die hun thuis hebben moeten achterlaten. Wij doen wat we doen omdat wij meer vertrouwen hebben in mensen dan in overheden en bedrijven. We geloven dat directe en informele (inter)actie waardiger en krachtiger is dan institutionele en 'professionele oplossingen'. We zien dat instituties als de 'COA' (Centraal Ontvangst Asielzoekers) tekortschieten in het voorzien van bepaalde basisrechten en behoeften die onderdeel zouden moeten zijn van een humaan welkom.

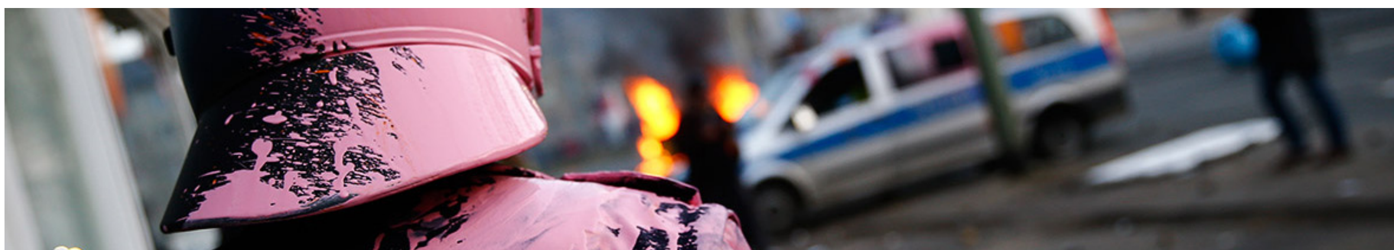
Zowel bewoners van het kamp in Heumensoord als mensen van 'buiten' hebben aangegeven dat omgaan met de COA voelt als vechten tegen een monster van bureaucratie en controle. Dat is niet zo vreemd: als een institutie van de staat is het exact de rol van de COA om het beleid van de overheid uit te voeren, een beleid dat draait om controle, isolatie en soberheid.

Deze strijd maakt het alleen maar duidelijker dat de muren die door de EU worden opgeworpen niet alleen bestaan als geografische grenzen. Ze blijven bestaan in onze maatschappij, ze worden opgeworpen door de overheid en institutioneel beleid, de media en de poltiek. Daarom doen wij wat we doen en vinden we manieren voor interactie en steun buiten de bestaande systemen. We overstijgen grenzen van formele en informele actie, taal en cultuur. We proberen de muren te vernietigen die ons van elkaar isoleren.

Wil je helpen?

Natuurlijk is iedereen welkom om in contact te komen en actief te worden. Bedenk je eigen project en vorm een team om deze te realiseren of sluit je aan bij een van de al bestaande projecten of werkgroepen. Je kunt ons vinden op onze website (**www.justpeople.nl**). Schrijf je in voor onze mailinglijst en ontdek wat er te doen is. Je kunt ons ook e-mailen op **info@justpeople.nl**.

We komen elke week bij elkaar in de Klinker in Nijmegen. Check de website voor actuele informatie over data en tijdstippen.

Frankfurt op z'n kop

InBeweging naar de ECB-opening in Frankfurt/ Main

DOOR LOUIS TROUSSELIER

Tienduizenden mensen uit heel Europa hebben op 18 maart in Frankfurt/Main de feestelijke opening van het nieuwe gebouw van de Europese Centrale Bank (ECB) verstoord. Tig organisaties waaronder Blockupy en no-Troika, hadden van tevoren opgeroepen om samen, niet alleen het feest te verstoren, maar ook een duidelijke en krachtige boodschap over te brengen: tegen de kapitalistische dictatuur van de EU in Zuid-Europa en elders en vóór een grenzeloze samenleving in solidariteit en vrijheid. De Anarchistische Groep Nijmegen was ook van de partij.

We moeten bekennen dat ook wij een beetje onder de indruk waren van de repressie-aankondigingen die staat en politie van tevoren hebben gedaan. Uiteindelijk hebben we al onze creativiteit moeten gebruiken om *fort Frankfurt* daadwerkelijk te bereiken. Er stonden namelijk 10.000 agenten, meerdere helikopters, zelfs een vliegtuig, ongeveer alle waterkanonnen uit geheel Duitsland en 100km aan hekken klaar om de borrel in het nieuwe ECB-gebouw gewoon door te laten gaan. Wat er in de loop van de dag in Frankfurt gebeurde, was erg indrukwekkend en haalde nieuws en kranten van elk continent.

Al om 6 uur 's ochtends stonden dikke, zwarte rookwolken boven de stad, brandden er politieauto's, werden bankgebouwen aangevallen, en ontstond er materiele beschadiging die opliep tot meerdere miljoenen Euro's. Op deze dag is echter niet alleen maar heel veel kapot gegaan, er ontstond ook nieuwe hoop. Deze dag was een krachtig bewijs dat wij dit systeem waarin wij leven, en dat overal op deze aarde verliezers en ellende creëert, de controle kunnen ontrukken – ook al is het maar voor een dag.

Geweldsdebat

De mensen achter de televisieschermen vroegen zich vooral af of deze dimensies van geweld gerechtvaardigd zijn. In de media was er nota bene sprake van een situatie welke vergelijkbaar zou zijn met 'burgeroorlog'. Een antwoord hierop is genuanceerd maar duidelijk: geweld is altijd verschrikkelijk en dient volgens een anarchistisch ideaal ook zo goed mogelijk voorkomen te worden. In bepaalde situaties is het echter helaas noodzakelijk om geweld te gebruiken als een antwoord op geweld – ter zelfverdediging. Als men geweld als middel van verzet bekritiseert, moet men zich bewust zijn van de dimensies van geweld waaraan het grootste gedeelte van de mensheid iedere dag en systematisch is blootgesteld: Duitsland bevindt zich in de top 5 wapenexporteurs, de bezuinigingspolitiek van de Troika[1] vernietigt in Griekenland zorgsystemen, maatschappelijke voorzieningen en kost mensenlevens. Andere landen in Zuid-Europa zullen dit lot delen. Aan de grenzen van de EU overlijden duizenden mensen vanwege het racistische grensregime van Frontex[2]. In het globale zuiden sterven talloze mensen een hongersdood omdat industrienaties en bedrijven hun landen roekeloos uitbuiten. En de klimaatverandering vernietigt de levensbasis van ons allemaal – ook hier in Europa.

"DE TROIKA VERNIETIGT ZORGSYSTEMEN EN MAATSCHAPPELIJKE VOORZIENINGEN"

Vergelijkt men deze kwaliteit van geweld – die uitgaat van politiek en elite - met de gebeurtenissen in Frankfurt, komt men tot de conclusie dat een aantal brandende politieauto's en kapotte ramen, relatief nihil zijn. Bovendien waren de acties niet willekeurig: als men naar de schade kijkt die is ontstaan, valt op dat doelgericht banken, bedrijven en instellingen zijn aangevallen die profijt maken van de speculatie op levensmiddelen, nucleaire energie of door oorlogsophitsing. Dat tijdens de opstand en verzet ook de politie vaker doel is geworden van geweld en agressie is dan ook niet te gek: zij zijn diegene die met bijna militaire middelen de mannen achter de schermen beschermen, wie met hun politiek en beleid talloze mensenlevens op het geweten hebben.

Al met al valt trouwens op dat de collaterale schade die is ontstaan in Frankfurt bijzonder klein was. Er zijn geen burgers gewond geraakt, ook woonbuurten waren niet doelwit van de opstand. Achteraf bleek zelfs dat de 250 agenten die gewond zijn geraakt, zonder het toedoen van activisten slachtoffer zijn geworden van hun eigen traangas.

Behalve geweld ook heel veel inspiratie

Wat heeft het nou opgeleverd? Het geweld op 18 maart was zeker niet fijn, maar toch effectief. Er werd economische schade veroorzaakt bij instellingen die ermee bezig zijn de hele aarde voor hun winstbejag uit te verkopen. Kameraden uit Griekenland, Spanje en Italië die op dit moment de meeste last hebben van de keiharde bezuinigingen, konden eindelijk ook een keer hun ongenoegen en woede kwijt in het centrum en de bron van de bezuinigingsdictatuur. Tevens valt te betwijfelen of de protesten in Frankfurt dezelfde media-aandacht hadden gekregen, waren er geen rookwolken boven de hele stad te zien. De afsluitende demonstratie, waar bijna

30.000 mensen aan deelnamen, verliep ondanks massieve provocatie van de politie vreedzaam, maar werd amper in nieuwsberichten genoemd.

Men kan niet ontkennen dat de protesten in Frankfurt uiterst effectief waren en daarnaast ook veel inspiratie boden voor onze beweging en toekomstige acties. Het idee van een protest met niet alleen maar een grote protestvorm of demonstratie, maar met daarnaast talloze decentrale acties bleek ontzettend goed te werken. Ondanks hun massale optreden is het de politie niet gelukt om, zoals gepland, de protesten in de kiem te smoren. Het vroege opstaan was daarbij echt de moeite waard. Toen in de vroege ochtenduren duizenden mensen verzamelden om samen naar de actielocaties te vertrekken, waren de politietroepen nog lekker aan het dromen.

Verzet en protest als deel van ons leven

Uiteindelijk hebben wij met z'n allen alsnog een feest gevierd. Een feest van onderop, tegen staat en kapitaal en voor een leven in solidariteit, gelijkwaardigheid en vrijheid. En de trend is duidelijk, ook hier in Nederland: mensen pikken het niet meer. Ook hier wordt de zorg wegbezuinigd, woonruimte onbetaalbaar en bepaalt de zogenaamde elite wat voor ons het beste is. Maar Frankfurt was het bewijs: ook al

"OOK AL STUURDEN ZIJ TIENDUIZENDEN AGENTEN OP ONS AF – HET IS ONS GELUKT OM HEN DE MACHT TE ONTRUKKEN "

sturen zij tienduizenden agenten op ons af – het is ons gelukt om hen de macht te ontrukken en onze eigen ruimte te ontplooien, ook al was het maar voor een dag. Daarom is het belangrijk dat we ons door gebeurtenissen zoals in Frankfurt laten inspireren en dat we verzet in onze levens integreren, op de werkvloer, op de universiteit, in wijken en bij ons thuis.

1: Trojka: De Trojka bestaat uit de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank (ECB) en het Internationaal Monetair Fonds (IMF). Na de uitbraak van de Europese staatsschuldencrisis van 2009 werd dit instituut ingesteld. De Trojka houdt names de Europese Unie, de ECB en het IMF toezicht houden op de door deze instellingen verstrekte kredieten aan noodlijdende Europese lidstaten.

2: Frontex: Het Europese agentschap dat zich tot taak heeft de buitengrenzen van de Europese Unie te 'beschermen'.

Vechten voor elke afzonderlijke meter

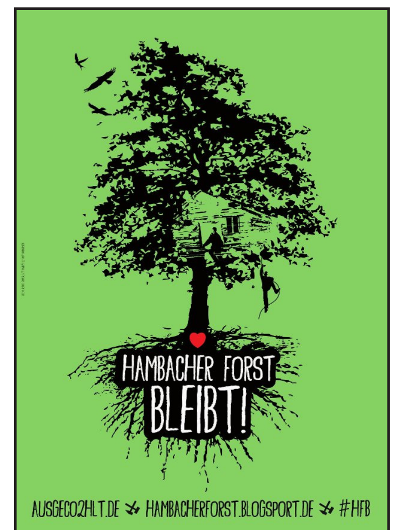
Een oproep tot actie voor de bescherming van onze oude bossen

DOOR GROENFRONT!

Elk jaar begint op 1 oktober het kapseizoen in het Hambach bos (dichtbij Keulen, Duitsland). Het kappen van de bomen is deel van de continuele uitbreiding van de Hambach bruinkoolmijn.

Het overgebleven stuk Hambach bos – origineel een stuk 6000 hectare van oud bos – is ecologisch uniek in Europa. Al meer dan 30 jaar is het energie bedrijf RWE bezig om dit bos te kappen. Vandaag de dag is er nog 500 hectare van over. Deze 500 hectare zullen volgens plannen van RWE en de overheid ook de komende jaren plaats moeten maken voor de mijn.

En dit moet allemaal gebeuren omdat onder het bos het zogenaamde "bruine goud" (bruinkool) te vinden is. Bruinkool is al voor meer dan honderd jaar in het Rijnland tussen Aken en Keulen geëxploiteerd. In 1970 is het grootschalige bruinkoolwinning project goedgekeurd . Dit project omvatte drie grote open mijnen, de bouw van nieuwe kolencentrales, de uitbreiding en ontwikkeling van de noodzakelijke infrastructuur.

Dit leidde tot de sluiting van kleinere open mijnen, industriële installaties en een vermindering van de agrarische economie in de regio. Een verandering die zijn sporen in heel West-Duitsland (GFR) achter liet. De beurshandel, de wapenwedloop van de Koude Oorlog en miljarden Deutsche Mark geïnvesteerd in de herstructurering van de industrie bevorderden dit proces.

De winning en de productie van energie uit bruinkool is een van de grootste uitstoten van CO2 wereldwijd. Bruinkool draagt bij aan een levensbedreigende omgeving en vernietigt gehele landschappen voor altijd.

Elk jaar vanaf 1 oktober tot 31 maart blijft RWE bezig met het kappen van het Hambach bos om ruimte te maken voor de mijn. 180 dagen van verzet tegen deze destructieve machines is ons antwoord.

We demonstreren en informeren

Door directe interventie tijdens het bomen kappen en daarbuiten wordt het kappen moeilijker en duurder gemaakt. We streven ernaar financiële schade toe te brengen.

We experimenteren

Door de uitwisseling van ervaringen en door het leren van nieuwe vaardigheden bouwen we aan een netwerk op zowel regionaal als internationaal niveau. Het resultaat is de zelforganisatie van ons dagelijks leven en een voortdurende bevraging van ons eigen handelen. Het organiseren van de manier waarop we samenleven is wat ons verzet in de eerste plaats mogelijk maakt. Omdat onze acties het resultaat zijn van onze houding en manier van leven.

Meer informatie:
www.hambachforest.blogsport.de

Griekse rekruten: "wij zullen niet deel nemen aan de strijd tegen migranten"

Een collectief statement over de migratiecrisis van "Diktyo Spartakos" ('Spartakus Netwerk'), een linkse-radicale formatie binnen het Griekse leger

BRON: DIKTIOSPARTAKOS.BLOGSPOT.IT/2015/10/38.HTM

De volgende verklaring komt van Diktyo Spartakos, een links-radicale formatie binnen het Griekse leger en is inmiddels ondertekend door rekruten uit 50 verschillende militaire eenheden. De formatie bestaat vooral uit mensen van de *Nieuwe Linkse Stroming* (NAP) maar heeft ook impact in verdere links-radicale kringen. Het statement is opvallend omdat het een verband legt tussen de sociale en economische crisis in Europa en de verschrikkingen die migranten mee maken tijdens hun tocht naar een veilig onderkomen. De verklaring vestigt de aandacht op de relatie tussen de geruïneerde levens van de vluchtelingen en de werkende klasse en hun gemeenschappelijke belangen. Het is een verklaring die een duidelijke hedendaagse internationalistische en proletarische boodschap in zich draagt. De soldaten die hebben ondertekend hebben er genoeg van om de smerige klussen[1] voor de politieke leiders te klaren, klussen die tegen hun eigen belangen in gaan. Het is moedig dat zij zich uitspreken; niet alleen tegen specifieke aanvallen van het kapitalisme, maar tegen het systeem van uitbuiting in het geheel.

Een gemeenschappelijke media-verklaring, 19 oktober 2015

…afgerukt vlees aan prikkeldraad, verdronken kinderen op stranden, hongerige mensen in de straten, scharen mensen die smeken om hun papieren…

Voordat ze headlines werden in het nieuws hebben velen van ons deze beschamende beelden al gezien en meegemaakt aan de rivier Evros, op de eilanden waar we als dienstplichtigen heen werden gestuurd voor onze verplichte militaire dienst als zowel slaven als kanonnenvoer. De beelden hebben ons gechoqueerd en beheersen onze discussies. We willen niet dat dit de "nieuwe normaliteit" wordt. We accepteren de wetten en officiële verklaringen tegen deze mensen niet, noch raken we gewend aan de imperialistische interventies en de smerige oorlogen… noch accepteren we en raken we gewend aan de situatie van de vluchtelingen. Het is namelijk dezelfde nood van onze eigen mensen, onze eigen wereld, de werkende klasse wereldwijd ongeacht nationaliteit, religie, gender!

De zogenaamde "toegenomen stroom van migranten" is in realiteit een vlucht voor oorlog en van huis en haard. Het is geen natuurlijk fenomeen. Er zijn mensen verantwoordelijk voor. Het is een gevolg van de kapitalistische crisis. Om deze te doorstaan breken overheden onze rechten af, laten ze ons verhongeren, in armoede en werkloosheid, waardoor migratie een noodzaak wordt. Het zijn de VS, de NAVO, de Europese Unie, China en Rusland. Zij leggen ons hun financiële belangen op en gebruiken hiervoor terreur en dood, waarmee ze nieuwe en oude vijandigheden als religieus fundamentalisme in stand houden en aanwakkeren. Het zijn ook de regionale imperialistische krachten (Turkije, Israël, Griekenland, Arabische overheden) die de rivaliteiten in de regio op scherp zetten.

Diegenen die van 'gefaalde staten' (de zogenaamde 'failed states') en inferieure naties spreken, zij die mensen als afval behandelen en deel nemen aan opruimoperaties, transformeren hele gebieden in menselijke opslagplekken voor brute uitbuiting! Er is slechts één vijand van de bourgeoisie en hun regeringen; de werkers, of ze nu vechten voor hun rechten of rondreizen zonder papieren, zelfs als dit komt door militair ingrijpen van de kapitalisten. Maar zelfs dan kunnen vluchtelingen niet kiezen waar ze heen willen: ze dirigeren de migratiestromen naar moderne concentratiekampen – de "hot-spots"[2] omdat werkers [anders zelf] kiezen waar ze uitgebuit worden! Natuurlijk kan men

zich van ze ontdoen als ze niet meer nodig zijn of als ze proberen het beter voor zichzelf te maken….

De Griekse staat en het leger zijn onderdeel van het probleem en niet van de oplossing. De SYRIZA-ANEL regering[3] zet de 'Oorlog tegen Terrorisme' voort en neemt deel aan de imperialistische plannen, richt zich tegen "asymmetrische bedreigingen" (immigranten, sociale bewegingen) en probeert daarbij een scheiding te maken tussen de "goede" oorlogsvluchteling en de "slechte" economische migrant. Het leger doet, naast het beroep op de professionals en officieren, een beroep op ons dienstplichtige soldaten, om een oorlog te voeren tegen de "vijand van binnen" zoals in de recentelijke Parmenionas oefening[4] (2015)! In deze cyclus van dood, uitbuiting en onderdrukking patrouilleren "vijanden" als Griekenland en Turkije plots gezamenlijk de Egeïsche Zee in harmonie! Het oorlogsfront van de Europese Unie begint bij Gibraltar (ESP) en strekt tot de Egeïsche Zee, waarbij Frontex[5] een beslissende rol speelt.

Een Griekse duikboot neemt deel aan de Europese vloot die opereert in de territoriale wateren van Libië. Wij, de 16de Divisie van Evros staan wacht tegen migranten die vanuit Andrianopolis komen. We krijgen orders om deel te namen aan oefeningen voor "Massa Beheersing", zoals in Kos, na de dramatische gebeurtenissen in Kalumnos waar de gouverneur militairen vroeg om wapens te gebruiken tegen hongerige en dorstige gevangengezette migranten. Wij bewaken het moordachtige hekwerk dat de werkelijke reden is van alle verdrinkingen in de Egeïsche Zee.

Wij vechten niet, we onderdrukken niet, wij jagen de migranten niet op

Wij, de soldaten zijn in strijd tegen dit alles, tegen zowel de misdaden uit het verleden als het heden. Wij roepen op voor een massabeweging, zowel binnen als buiten het leger:

Om Frontex, de NAVO, het Europese leger, en hun acties te blokkeren om de massamoord te voorkomen. Wij weigeren deel te nemen aan de arrestatie-patrouilles.

Om te helpen bij het vernielen van de hekken en om geen nieuwe te bouwen. Geen soldaat stapt op een schip voor een missie tegen migranten.

Schepen, duikboten en vliegtuigen moeten terug naar hun basis. Er moet voorkomen worden dat ze bevoorraad worden.

We weigeren om het Griekse leger om te toveren tot een repressie-apparaat voor migranten en sociale bewegingen. Wij accepteren het niet dat de scheuren in onze sociale zekerheid worden rechtgebreid met "vrijwillige arbeid". Voor ons is de "asymmetrische bedreiging" de oorlog die tegen ons wordt gevoerd door de regeringen en de belangen [van de rijken] die zij dienen.

Wij roepen onze collega's op om niet enkel compassie te tonen maar om ook onze gemeenschappelijke belangen te herkennen. Het zijn de bourgeois instituties, de bourgeois wetten en regels, de bourgeois regeringen die zelfs onze dromen vernietigen.

De treurige realiteit die de vluchtelingen in hun strijd voor waardigheid en overleven doormaken door de constante vervolging en onderdrukking is, voor velen van ons, de toekomstige nachtmerrie die we niet zouden moeten doormaken. Het is de totalitaire staat in samenwerking met de nazi's van de Gouden Dagenraad.

Wij zijn ons ervan bewust dat de komende opstand diegenen aan de onderkant samen bindt in eenheid of in conflict tegenover elkaar zal plaatsen.

Vandaag is er geen betere vorm van solidariteit die een grotere dienst aan onszelf bewijst dan de problemen bij de wortel aan te vallen.

Wij zijn onderdeel van de moderne arbeiders- en anti-oorlogsbeweging die alleen kan bestaan binnen een arbeidersklasse met een antikapitalistisch en internationalistisch perspectief. We verzetten en verwerpen de regering, diens imperialistische mechanismen en de bourgeois wereld van onderdrukking.

Deze verklaring werd door soldaten van 38 eenheden onderschreven, later gevolgd door soldaten uit meerdere andere eenheden:

547 Rethymnon Airborne Battalion, Sparta KEEM, 616 Infantry Battalion, Avlona KETTH, 535 MK/TP 31st Brigade, Patra KETCH, Mesologgi KEN 2/39 SP, 526 MK/TP, 124 PVE Tripolis, Cpt. Paraschos 29th Infantry Brigade, ASDYS, 221 EMA Plati Evros, 401 Military Hospital atallion Administration, Thiva KEPV, 16 TYP, Nafplio KEMCH, Evros Chatzipenti Camp, 211 MK/TO 95 LATETH, Araxos 116 PM, 3rd Cooking Education Battalion-Gythio Supply Dept., 647 MK/TP Litochoro, 50 PEA/AP, SDB Karaiskakis B Company Management, 219 KICHNE Didymoteicho, 173 MEAP Orestiada, 516 MK/TP, 424 SN Thessaloniki, Evros Vogiatzis Feres Camp, 642 TP, Bouga Camp, 32 MPP PN, KEN Kalamata, 643 TE Chios, 123 PTE, 618 M/K TO Plati, 296 M/K TE, KAAY Agios Andreas, 93 TYETH Lesvos, 503 TP, 95 TYETH, 22 EMA Petrohori, 25 EMA Petrochori, B EANETH, 107 A/K MMP PEP Didymoticho, 305 SPTCH, 3rd EAN Alexandroupolis, 107 Chatzipenti Koufovouno Camp, Evros 523 Mavrodentri Kozani.

1: Hiermee wordt niet alleen geduid op het smerige werk van de Europese Unie om migranten buiten te houden, maar ook de aanval op arbeiders in Griekenland. Volgens de bronnen van efsyn.gr werden rekruten van het 523ste Infanterie Bataljon opgedragen om deel te nemen aan een geheime militaire oefening in Kozani (GR) op Woensdag 14 oktober. Hierbij werkte zij samen met beroepsmilitairen om de "verlaten AEVAL fabriek terug te veroveren nadat deze over zou zijn genomen door onruststokers" (Plaatsvervangend Kampcommandant). Deze zogenaamde "onruststokers" hadden hun failliete fabriek bezet in een poging hun werk voort te zetten en niet te vervallen in werkloosheid en om te voorkomen dat de bazen de fabriek zouden verkopen. Kortgezegd voerde het leger een opdracht uit ter verdediging van kapitalistische bezitters tegen de werknemers van de fabriek. Dit gebeurd zowel onder linkse als rechtse regeringen.

2: De eerste "hot spot" voor de registratie van vluchtelingen werd in Lesvos (GR) gevestigd. Vluchtelingen worden daar dagenlang in rijen opgesteld om te wachten om hun vingerafdrukken te laten nemen alsof ze criminelen zijn. Daarna krijgen zij een verhoor waarin wordt bepaald of zij kunnen worden geregistreerd voor toegang tot de Europese Unie.

3: Het linkse Syriza won in 2015 voor de tweede keer de verkiezingen in Griekenland en vormde samen met het conservatieve rechts-populistische 'Onafhankelijke Grieken' (ANEL) een coalitie.

4: De militaire oefening van Parmenionas vind elk jaar plaats. Dit jaar was deze echter berucht omdat deze plaats zou vinden langs het hek dat de EU betaald aan Griekenland om de grens met Turkije te 'beschermen' langs de rivier Evros (die ook in de opening van de huidige verklaring wordt genoemd). Premier Tsipras woonde dit jaar de oefening bij (in militair uniform) en verklaarde dat de "Griekse grenzen veilig waren". De afgelopen weken zijn er verschillende vluchtelingen neergeschoten (7 hiervan zijn geregistreerd door Human Rights Watch).

5: Frontex is het Europese Agentschap voor het Management van de Operationele Samenwerking van de Buitengrenzen van de Lidstaten van de Europese Unie; kortgezegd de grenspolitie van de EU.

Ideaal en werkelijkheid

DOOR ERRICO MALATESTA

Laten we alle filosofische definities, de veeleisende, de verwarrende en onvolledige [...] overslaan. Het ideale betekent: Dat waar het verlangen naar uit gaat. Het werkelijke betekent: dat wat bestaat.

Ongelukkig zijn met wat er is en het vurige, voortdurende verlangen naar iets beters, het nastreven van meer vrijheid, meer invloed en meer schoonheid is een uitzonderlijke menselijke eigenschap. De mens die alles prima vindt; die ervan uitgaat dat alles wat er is bestaat zoals het hoort te zijn, vindt dat niets hoeft of kan veranderen en die zichzelf gemoedelijk, zonder gemurmel, zonder enige tegenwerping en zonder één opstandig gebaar, schikt in de omstandigheden die over haar/hem worden uitgestort, is niet menswaardig. Hij/zij is [...] een kasplantje, als je zoiets kunt zeggen zonder de planten te beledigen.

Van de andere kant kunnen mensen niet alles zijn of doen wat zij wensen. Ze worden beknot en gebonden, niet alleen door de brute kracht van de natuur, maar ook door de acties van elk ander mens, door de sociale solidariteit, die, of we dit nu leuk vinden of niet, elk mens verbindt met het lot van de gehele menselijke soort.

Dus; je moet streven naar wat je wenst, alles doen wat je kunt.

Iedereen die zich enkel aanpast aan van alles is armzalig, leidt niet meer dan een, zoals ik al zei, vegetatief bestaan. Anderzijds; iemand die meent alles wat zhij wenst te kunnen doen zonder rekening te houden met de wensen van anderen, of de middelen die nodig zijn om een doel te bereiken, of de omstandigheden waarin zhij zich bevindt, die jaagt niet meer na dan de wolken, voor altijd veroordeeld tot de slachtofferrol, zonder de zaak die zhij zo waardevol vindt ook maar enigszins te benaderen.

De uitdaging waar wij anarchisten voor staan – het doel van deze publicatie is toch om zoveel mogelijk impact te hebben in de anarchistische beweging – de uitdaging voor ons anarchisten, wij die de anarchie niet als een mooie droom zien die we bij maanlicht moeten najagen, maar anarchie zien als een individuele en sociale manier van leven die het beste voor allen zal brengen... de uitdaging, zoals we al benadrukten, is om onze activiteiten zo vorm te geven, dat zij leiden tot het grootst bruikbare effect in de verschillende omstandigheden waarin de geschiedenis ons plaatst.

Het is niet goed om de werkelijkheid te negeren, maar als de werkelijkheid verderfelijk is dan moet ze bevochten worden, met alle middelen die diezelfde werkelijkheid ons heeft aangereikt. [...]

Bovendien; alle onderdrukking, alle armoede, alle haat en elke misdaad die een aanval, opdeling of vernedering van mensen inhoudt is ook een feit en onderdeel van de werkelijkheid.

Moeten we dit alles accepteren en daden uitstellen, omdat we onszelf op een bepaald moment in de geschiedenis aantreffen?

De menselijke vooruitgang is een voortdurende strijd tegen onwrikbare natuurwetten en sociale omstandigheden. Wij, die maximale vooruitgang willen zien - het grootst mogelijke geluk voor elk individueel menselijk wezen - worden van alle kanten belegerd door vijandige omstandigheden. We moeten die omstandigheden bestrijden. Maar voordat we ze kunnen bestrijden moeten we ze aanschouwen en ze leren kennen.

Als ze triomfantelijk wil verschijnen, of naar haar triomf op weg wil gaan, dan zal de anarchie gedacht moeten worden, niet als een helder aantrekkelijk baken van licht, maar als iets tastbaars. Dat er geen eeuwen hoeven te verstrijken om haar te realiseren, maar dat ze bereikt kan worden in een relatief korte tijd en zonder dat er wonderen voor nodig zijn.

Wij anarchisten geven veel aandacht aan het ideaal. We hebben kritieken ontwikkeld tegen elke leugenachtige moraal en elke sociale institutie die mensen onderdrukt en corrumpeert. We schetsen met de welsprekendheid en poëzie die ieder van ons bezit; een harmonieuze samenleving geworteld in de vriendelijkheid en liefde waar iedereen naar smacht. We kunnen echter niet ontkennen dat we ons nog te weinig hebben ingespannen voor de methoden en de middelen waarmee we onze idealen tot werkelijkheid willen maken.

Enrico Malatesta (1853-1932) was een Italiaans anarchist. Hij heeft zijn leven gewijd aan het strijden voor vrijheid en het verspreiden van anarchistische idealen. In onderstaande tekst uit de jaren twintig van vorige eeuw, roept hij anarchisten op om zich te richten op het ontwikkelen van de anarchistische samenleving. Een oproep uit het verleden voor directe actie.

De tekst komt uit de bundel “The Method of Freedom, an Enrico Malatesta reader, AK press 2014”

Eerder geloofden we – of gedroegen we ons als zodanig – dat alles wat er nodig was om onze idealen te realiseren een revolutie – of meer nog, een opstand – een omwenteling zou zijn, die alle materiële obstakels zou wegnemen en die alles dan op zijn plek zou laten vallen. We dachten dat het wegnemen van politieke autoriteit en het opheffen van de toe-eigening van de productiemiddelen, zaken die de verspreiding en realisatie van onze idealen in de weg staan, voldoende zou zijn om op een natuurlijke, spontane manier zonder voorafgaande planning onze idealen te realiseren. Onze reactie op voorzienbare moeilijkheden bestond uit abstracte formules en een optimisme dat haaks staat op de bekende en te voorziene feiten. Kortom, we losten de hele zaak op door te theoretiseren dat de mensen zouden willen wat wij willen en dat alles precies zo zou verlopen als wij dat voor ons zagen.

Zijn alle regeringen giftig? Welnu *"we vernietigen ze allemaal en zorgen ervoor dat zich geen nieuwe kunnen vormen."* Hoe dan? Met welke inzet? *"Het volk of het proletariaat zal daarvoor zorgen."* Maar wat als ze dat niet doen?

"Iedereen zal doen zoals hem goeddunkt." Maar wat als al deze individuen, die samen de massa uitmaken, het tegenovergestelde willen van wat wij willen, willen knielen voor een tiran, of zichzelf als gewillige instrumenten laten gebruiken en zo tegen ons worden ingezet?

Wat als de boeren weigeren om voedselvoorraden aan de steden te leveren? *"De boeren zijn geen idioten en zij zullen voedsel naar de steden brengen in ruil voor industriële goederen... of in ruil voor de belofte van nog te fabriceren spullen."*

En wat te doen met hen die weigeren te werken? *"Arbeid geeft voldoening en niemand zal zichzelf dat genoegen ontzeggen."*

En wat als er criminelen zijn die het leven en de vrijheden van anderen bedreigen? *"Er zullen geen criminelen meer zijn!"*

Et cetera, et cetera, elke twijfel werd met blijde geruststellingen en ontkenningen beantwoord, alle slechte zaken zouden over zijn, het goede zou vanzelf komen.

Er zijn zelfs anarchisten geweest, die geladen met enthousiasme en een blik die over eeuwen van succesvol onderwijs en eugenetische programma's en *"verbetering van de menselijke soort"* in de toekomst staarden en durfden te voorspellen dat direct na de succesvolle opstand de mensheid volledig zou bestaan uit vriendelijke, intelligente, gezonde, sterke en aantrekkelijke personen!

De waarheid wil dat we altijd gevangen zitten in een vicieuze cirkel. Aan de ene kant hebben we steeds betoogt dat de massa geen morele emancipatie kan bereiken onder de huidige economische en politieke omstandigheden die onderdrukkend werken. Aan de andere kant hebben we aangenomen dat gebeurtenissen zich zouden ontwikkelen alsof de massa al volledig, of minstens voor het grootste deel bestaat uit bewuste, vooruitstrevende individuen, wakend over hun eigen vrijheid en vol respect voor de vrijheid van anderen. We hebben weliswaar beargumenteerd dat de anarchie, waarvan vrijheid de kern uitmaakt, niet met geweld opgedrongen kan worden, *"omdat de tegenstrijdigheid dit verbied",* maar we zijn er niet van doordrongen dat we te maken kunnen krijgen met anderen die ons willen overheersen.

Kortom we missen een praktisch programma, dat we de dag na de glorieuze omwenteling kunnen uitrollen. Een programma dat niet ieders vrijheid met voeten treedt, maar ons mogelijkheden biedt of in staat stelt om onze ideeën te implementeren en de massa naar onze zijde over te halen, door middel van voorbeelden en de beproefde en uitgeteste superioriteit van onze methoden.

Helaas heeft dat deel van het volk dat streeft naar emancipatie en het smeden van een nieuwe geschiedenis ons niet op die manier begrepen en voornamelijk autoriteit, onderdrukkend communisme omarmt of hybride syndicalisme[1] omarmt.

Wij anarchisten waren machteloos, toen de omstandigheden het meest in ons voordeel leken.

Het is de hoogste tijd dat we een eind maken aan onze tekortkomingen en ons klaarmaken voor toekomstige kansen die overduidelijk onderweg zijn.

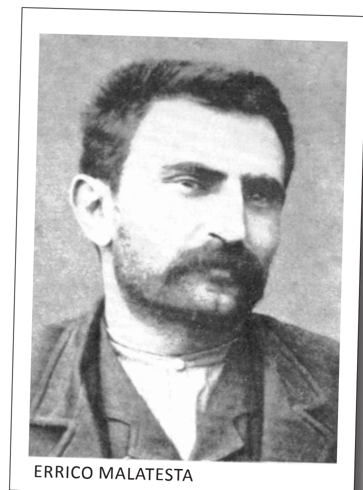
We roepen al onze vrienden op de taak op te pakken en een praktisch programma te ontwikkelen voor de onmiddellijke ontplooiing van een anarchistische samenleving.

1: Syndicalisme: een oud woord voor vakbondsorganisatie

Doe mee met onze Leesgroep

Als we, Anarchistische Groep Nijmegen (AGN), elkaar ontmoeten zijn we meestal bezig om (directe) actie voor te bereiden of uit te voeren. Wat we misten was de mogelijkheid om met elkaar in discussie te gaan over onderwerpen waar we meer over willen weten. Daarom is de AGN een open leesgroep begonnen.

We lezen aandachtig en gezamenlijk korte teksten om met elkaar in gesprek te gaan. Niet alleen over de betekenis van een tekst. We scherpen met behulp van de tekst onze ideeën en wegen de argumenten van de schrijv(st)er. De laatste tekst die we gelezen hebben was: *"Feminism, Class and Anarchy"* van Deirdre Hogan. De tekst zoomt in op de vraag of de anarchistische strijd voor economische gelijkheid vanzelf samen gaat met de feministische strijd voor gelijkheid tussen vrouw en man. Dat leverde inspirerende discussies op. De teksten die we lezen kunnen door iedereen ingebracht worden. Onderwerpen staan vrij. Wel willen we relatief korte teksten (10 A4) om zo ruimte voor discussie en afwisseling te houden. Prikkelt dit je interesse en wil je deelnemen, neem dan contact met ons op om te horen wanneer en waar (en waarover) we een volgende keer gaan lezen: **agn@riseup.net**

ERRICO MALATESTA

Rojava's sociale revolutie

Nieuwe revolutionaire perspectieven in de praktijk

DOOR TOMMY RYAN

De ontwikkelingen in Rojava hebben inmiddels wereldwijd hoge ogen gegooid. Na de heroïsche overwinning van het verzet in Kobanê afgelopen jaar, lijkt nu langzaam meer aandacht te ontstaan voor de sociale ontwikkelingen in de west-Koerdische regio. Het is één van de weinige plekken in het Midden-Oosten waar de opstanden van 2011 zich op grootschalige manier hebben weten te vestigen en om te vormen tot een ware sociale revolutie.

Er zijn nog steeds enkele opstandige gebieden in Syrië waar kranig verzet wordt geboden tegen zowel Islamistische Staat (IS) als het regime van Bashar al-Assad. Toch lijkt het er niet op dat zij een daadwerkelijke sociale transformatie kunnen doorvoeren. De gebieden zijn te versnippert en de verschillende groeperingen zijn te verstrikt geraakt in een web van externe staatsbelangen.

Tijdens de vroege dagen van de opstand in Syrië gingen ook in veel steden in de noordelijke regio mensen de straat op. Geïnspireerd door de energie die vrij kwam in veel andere landen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika voegden ook veel Koerden zich bij de strijd tegen de gewelddadige Assad-dictatuur. Assad, die geleerd had van de opstanden in Tunesië, Egypte en Libië, schakelde echter al snel over tot brute repressie waardoor de in eerste instantie veelal vreedzame protesten plaatsmaakten voor een gewapende opstand.

Dat revoluties nooit precies volgens het boekje verlopen en daarmee vragen om creativiteit en soms ook offers, is goed te zien in Rojava. Hoewel we naar mijn idee wel degelijk kunnen spreken van een sociale revolutie – daadwerkelijke maatschappelijke verandering op het gebied van de distributie van macht (bestuur), de positie van vrouwen en economische verhoudingen – bevat ook deze revolutie de nodige contradicties.

Contradicties

Toen ongeveer 50% van Syrië in handen was van rebellengroepen en Islamitische milities, heeft het Assad-regime zich uit de noordelijke provincies teruggetrokken, waarmee het feitelijk het bestuur aan de Koerden afgaf. Daarmee ontstond er een ongemakkelijke verhouding. Sommige militaire basissen zijn in strategische gevechten ingenomen door de Koerdische milities van de YPG[1], waarbij zij wapens en materieel buitmaakten. Toch bevinden zich in een aantal regio's, vooral Cizîrê, nog basissen van het regime. Hoewel met de terugtrekking de Koerdische regio's van verder gewapend conflict ontzien werden, heeft het er ook toe geleid dat andere opstandige gebieden juist gevaar liepen omdat het regime daar nu diens handen vrij voor had[2].

Een ander voorbeeld is de spanning tussen centralisme en decentralisatie. Hoewel de revolutie in Rojava een revolutie van het volk claimt te zijn met fundamentele waarden als autonomie, radicale democratie en pluralisme, speelt de partij van de PYD[3] zo lijkt nog steeds een centrale rol. Naast de radenstructuur gebaseerd op het Democratisch Confederalisme, is er ook iets dat blijk heeft van een staatsstructuur opgezet - een regering met ministers en al. De PYD is dan ook geen anarchistische organisatie, al komen de doelen waarover zij spreken soms nog zo sterk overeen met die van ons. De vraag die hier rijst is een historisch vraagstuk dat terug te leiden valt tot de Russische Revolutie – die van het substitutionalisme, ofwel *'de partij'* die handelt in naam van *'het volk'*. In hoeverre zal de PYD bereid zijn ruimte te geven aan niet aan de partij gelieerde revolutionairen, zelfs als dit het revolutionaire proces in de regio ten goede zou komen, maar ten koste zou gaan van hun invloed? Centraal hierbij staat de vraag in hoeverre de structuur van onderop diens macht weet te vestigen tegenover de top-down-structuren van de regering.

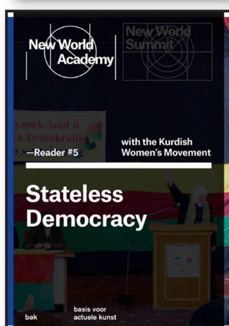
Dan is er nog het vraagstuk van het militarisme. De milities in Rojava zijn nu onderdeel van de YPG en YPJ[4]. In hoeverre benaderen deze milities de structuur van vrijwillig zelfbestuur of vallen ze juist ten prooi aan de hiërarchische structuur van reguliere legers en het *"order is order"*? Dit is eveneens een oud vraagstuk waar in de Spaanse Revolutie van 1936-1939 pijnlijke lessen uit getrokken kunnen worden. De milities van arbeiders en boeren in Spanje werden, op commando van het centrale bestuur, omgevormd tot een regulier leger met een hiërarchische commandostructuur[5]. Vrouwen mochten niet meer meevechten en werden overgeplaatst naar zorgende functies – hiermee werden de fundamentele

Verder lezen

A small key can open a large door - The Rojava Revolution van het Amerikaanse collectief *Strangers In A Tangled Wilderness* is een toegankelijke inleiding op de revolutie in Rojava en de oorsprong van de strijd om zelfbeschikking van de Koerden.

Een inleidende tekst van het boek is gratis te vinden op http://www.tangledwilderness.org/a-mountain-river-has-many-bends. ISBN: 978-1-938660-17-7

New Word Academy - Reader #5 - Stateless Democracy is de laatste uitgave uit een reeks readers van New World Academy. Dit initiatief houdt zich bezig met de relatie tussen kunst, cultuur en politieke strijd. *Stateless Democracy* bevat essays als 'The Meaning of Confederalism', 'Living Without Approval', 'Why Jineology' en 'Theatre of the Stateless'. ISBN: 978-90-77288-22-1

Beide titels zijn o.a. verkrijgbaar bij het Fort van Sjakoo in Amsterdam.

waarden van de revolutie verloochend. De verdeling die dit veroorzaakte was één van de doodsteken van de revolutie omdat de relatie met de sociale revolutie totaal verbroken raakte.

Revolutionaire perspectieven

Hoewel de revolutie in Rojava geen anarchistische is, zijn er vele raakvlakken. De correcte richting van de revolutionaire strijd kan alleen gevonden worden door een kritische houding, niet door een kritiekloze jubelmassa. Het is echter te gemakkelijk om vanaf de zijlijn te bekritiseren terwijl we anderen hun handen vuil laten maken.

Wat nodig is, is dan ook een kritische solidariteit. Kritiek kan naar mijn mening enkel effectief zijn als we onszelf oprecht verbinden met de strijd in Rojava. Door deze verbinding kunnen we daarnaast ook breken met de koloniale en oriëntalistische vooroordelen waarmee we zijn grootgebracht en waarvan onze cultuur zo doordrenkt is.

We moeten voorkomen dat Rojava in de strijd tegen IS uit nood in de handen van het imperialisme van de NAVO[5] wordt gedreven of door isolement gevaar loopt aangevallen te worden door andere onderdrukkende elementen in de regio - als de Turkse en Syrische staat. Door serieuze steun vanuit de globale anarchistische beweging kunnen we proberen te helpen de revolutie op koers te houden.

We kunnen veel leren van het experiment dat plaats vindt in Rojava en het kan ons wellicht een springplank bieden voor een nieuw revolutionair elan. Iets dat zeker nodig is in een tijd waarin het cynisme over de mogelijkheid van maatschappelijke verandering hoogtij viert.

1: YPG: Volks Verdedigings Eenheid

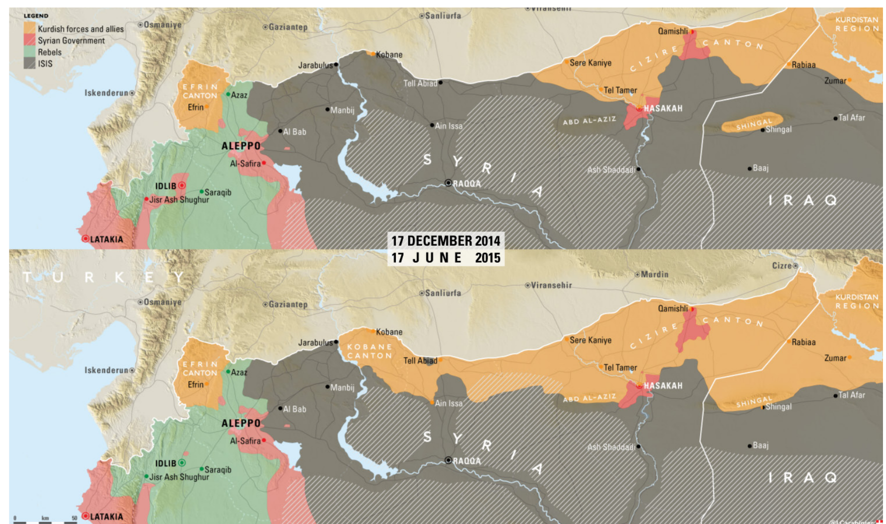
2: Zie de vertalingen *"Einde aan de selectieve solidariteit"* en *"De Syrische Revolutie bestaat niet meer"* op onze website.

3 PYD: Democratische Unie Partij

4: YPJ: Vrouwen Verdedigings Eenheid

5: Zie hiervoor het pamflet "Protest tegen de kapitulaties van 1937".

6: NAVO: militair verbond dat zich vooral stelt te richten op collectieve verdediging maar de praktijk zich vooral manifesteert als naar buiten gerichte agressor.

ROJAVA: FEITEN

Naam: "Rojava" betekent in het Koerdisch zowel *"Westen"* als *"zonsopkomst"*.

Geografische ligging: Rojava ligt in het noordelijke deel van Syrië en het westelijke deel van Koerdistan. Het gebied bestrekt 3700 vierkante kilometer en is daarmee iets kleiner dan de provincie Gelderland. Rojava heeft in totaal ongeveer 380 steden en dorpen. Door de oorlog verschuift de controle over het grondgebied regelmatig. Hierdoor is het lastig om actuele kaarten te vinden.

Populatie: aan het begin van de Syrische burgeroorlog woonden er in Rojava bijna 3,5 miljoen mensen. Nu wonen er ongeveer 2,5 miljoen mensen (iets meer dan Gelderland). Bijna een miljoen mensen zijn gevlucht, waarvan velen naar vluchtelingenkampen in Turkije en Irak. De stad met de meeste inwoners is Qamişlo (Cizîrê kanton) met meer van 400.000 inwoners.

Rojava huisvest een verscheidenheid aan etniciteiten en religieuze bevolkingsgroepen. Het grootste deel van de bevolking is Koerdisch, maar daarnaast zijn er Christelijke, Islamitische, Assyrische, Yezidi en andere kleinere religieuze bevolkingsgroepen.

Politieke structuur: Rojava bestaat uit drie autonome geconfedereerde *"kantons"*. Deze kantons zijn niet volledig geografisch aan elkaar gesloten (al zijn recentelijk de kantons Cicîrê en Kobanê verenigd). De besluitvormingsstructuur bestaat uit een radenconfederatie met verschillende niveau's. De gemiddelde grootte van een buurtraad is 30-150 families. De raad van een stadsdistrict of dorp bestaat uit 5 tot 7 buurtraden (naast verschillende arbeiders, non-profit en religieuze raden). Raden van stadsdistricten kiezen twee representanten voor de stadsraad (een man en een vrouw). Zij verkiezen ook de lokale beveiligingseenheden van o.a. YPG/YPJ.

Economie: de grootste economische bron van Rojava is olie. De regio produceert tegen de 40.000 vaten ruwe olie per dag. Alle Syrische raffinaderijen bevonden zich echter in het zuiden van het land. Om deze reden heeft Rojava zelf een raffinaderij moeten bouwen. Voor de oorlog was er ook wat lichte industrie in het gebied zoals betonfabrieken en metaalsmelterijen. De productie van deze industrie is echter zwaar verstoord door de oorlog.

Rojava wordt gezien als de graanschuur van Syrië, liggend tussen de rivier de Tigris en de Eufraat. De belangrijkste landbouwproducten uit de regio zijn schapen, graan en katoen. Het was de enige bloeiende landbouwregio van Syrië die ook exporteerde voordat de oorlog uitbrak en er een economische blokkade werd ingevoerd.

Militair: de basis van de strijdkrachten in Rojava bestaat uit vrijwillige milities – de YPG en YPJ. Binnen de eenheden worden aanvoerders zelf verkozen.

De YPG bestaat uit verschillende autonome eenheden waaronder de milities van verschillende minderheden als de Assyriërs, Arabieren en ook het *'International Freedom Battalion'* waar ook anarchisten in meevechten. De YPG en YPJ bestaan vooral uit lichtgewapende strijders.

Stateloos Bestuur

Radicale democratie en decentralisatie

Een vertaling uit het boek 'A small key can open a large door' van het collectief 'Strangers In A Tangled Wilderness'

Hoe baseer je een regering op anarchisme? Rojava is niet het eerste, en hopelijk ook niet het laatste, experiment met een nieuwe vorm van een gedecentraliseerde niet-statelijke bestuur zonder hiërarchie. De afgelopen twee jaar hebben 2,5 miljoen mensen in Rojava deelgenomen aan deze nieuwe vorm van bestuur. Een vorm van zelfbestuur die raakvlakken heeft met dat van de Spaanse Revolutie (1936), de Zapatista's (1994), de Argentijnse Buurtraden Beweging (2001-2003) en Murray Bookchin's libertaire Municipalisme. Ondanks de overeenkomsten met deze voorgaande experimenten en ideeën, is wat op het moment wordt geïmplementeerd in het door oorlog verscheurde Rojava uniek – en het is ongelofelijk ambitieus. Het is niet overdreven te stellen dat deze revolutie in het noordelijke deel van Syrië historisch is – in het bijzonder voor anarchisten.

Het kloppende hart van dit sociale experiment zijn de verschillende 'lokale raden' die een maximale participatie door de inwoners van Rojava aanmoedigen. De Koerden hebben een lange geschiedenis wat betreft lokale vergaderingen gebaseerd op stam- en familiaire verbanden. Deze semi-formele bijeenkomsten hebben voor de Koerden honderden jaren een belangrijke rol gespeeld in de sociale organisatie. Het is dan ook geen verrassing dat de face-to-face bijeenkomsten een rol speelden als de ruggengraat van hun nieuwe bestuur. In Rojava hebben buurtraden het grootste aandeel wat betreft het aantal raden. Elke persoon (inclusief jongeren) kan deelnemen in de raad in de buurt van waar zij leven. Naast deze buurtraden zijn er raden gebaseerd op de werkplek, religieuze organisaties, politieke partijen en andere affiniteits-gebonden raden zoals bijvoorbeeld jeugdorganisaties. Mensen zijn vaak onderdeel van een aantal van deze lokale raden, afhankelijk van hun leefsituatie. Deze raden kunnen kleiner zijn en uit tientallen mensen bestaan of groter zijn met honderden deelnemers. Maar onafhankelijk van hun grootte functioneren ze allemaal op dezelfde manier. De raden werken met een direct democratisch model, wat inhoud dat iedereen in de raad kan spreken, onderwerpen kan aandragen waarover besluiten moeten worden genomen en kan stemmen op voorstellen (hoewel veel raden consensus als besluitvormingsmodel gebruiken). Het is onduidelijk hoe lidmaatschap bij deze raden werkt, maar we weten dat de raden uit de oppositiebeweging van voor 2012 geen vaststaand lidmaatschap hadden en dat iedereen die kwam opdagen ook volledig kon deelnemen. Het is ook onduidelijk hoe vaak deze raden bij elkaar komen en wie bepaalt waar ze bijeenkomen. Het is wel bekend dat de buurtbijeenkomsten in het kanton Efrin wekelijks bij elkaar komen, net als de raad van ziekenhuismedewerkers.

Deze lokale raden maken een onlosmakelijk deel uit van de democratie in Rojava. Grotere lichamen (zoals de hoge raad van de Rojava kantons) worden bezet met vertegenwoordigers van de lokale raden. Alle besluiten van deze 'hogere' raden zijn enkel bindend als zij door de lokale raden zelf worden overgenomen. Dit is een groot verschil met de federalistische traditie, waarbij de federatie het lokale bestuur overstemt. Om een voorbeeld te geven; in augustus 2014 besloot de regionale raad dat lokale beveiligingstroepen wapens moesten dragen tijdens patrouilles in de stad. Drie lokale bijeenkomsten gingen echter niet akkoord met dit besluit, dus in de gebieden van deze lokale raden mogen de milities geen wapens dragen. De rol van de 'hogere' raden zijn op het moment beperkt tot de coördinatie tussen het web van lokale raden. De macht ligt bij de lokale raden. Vertegenwoordigers in de 'hogere' raden rouleren regelmatig waarbij er een maximale termijn is vastgesteld door de 'Hoge Raad'. De lokale raden maken echter vaak zelf hun eigen richtlijnen over de frequentie van het rouleren van hun representanten. Het doel van het radensysteem in Rojava is om de lokale macht te maximaliseren en decentraliseren, terwijl men wel tracht de benodigde regionale coördinatie en informatiedeling te waarborgen.

> **"BESLUITEN ZIJN SLECHTS BINDEND ALS ZE DOOR LOKALE RADEN WORDEN OVERGENOMEN"**

De resterende regering boven het niveau van de hoge raden lijkt op een parlementair model, waarbij de representanten roteren, een college van bestuur bestaande uit kantonpresidenten en een onafhankelijke rechterlijke macht. Alle overheidsmacht komt echter voort uit de raden en de raden behouden hun lokale autonomie; daarmee vormen zij een confederatie. De confederatie bestaat uit drie autonome kantons die allen hun eigen ministeries en milities hebben. Er is geen federale overheid in het kantonsysteem van Rojava. Vrijwillige associatie en wederzijdse hulp zijn centrale begrippen voor de confederatie, omdat deze ideeën de lokale autonomie beschermen.

Vrijwillige associatie leidt tot radicale decentralisatie. Dit beperkt de hoeveelheid organisatiestructuren boven de lokale raden drastisch. Alle lichamen boven de lokale raden moeten een proportionele representatie van de etnische gemeenschappen hebben in het kanton en er moet tevens een 40%

genderbalans zijn (dit geldt ook voor de ministeries). De meeste ministeries kennen een gedeeld co-ministerschap bestaande uit één man en één vrouw, met uitzondering van de minister van de Vrouwenraad. De meeste besluiten bij de Hoge Raad moeten worden gesteund worden door tweederde van de delegaties van de hoge raden. Elk kanton behoudt zelfbeschikking t.o.v. de Hoge Raad en mag besluiten overschrijven met hun eigen Volksraad (de grootste hoge raad van elke regio), terwijl men wel onderdeel blijft van de confederatie. Deze bottom-up decentralisatie is een poging om een maximalisatie van de autonomie van de lokale bevolking te garanderen en moedigt maximale politieke participatie aan.

Zowel de interne als externe veiligheid van de kantons wordt bestuurd door de Volks Raad van elk kanton. De lokale beveiliging, die vergelijkbaar is met de politie, wordt Asayish genoemd (beveiliging in het Koerdisch). De Asayish worden door de lokale raden gekozen en dienen een bepaalde termijn die vastgesteld wordt door deze raden en de Volksraad. De Asayish hebben ook hun eigen bijeenkomsten (maar zij kunnen geen representanten naar de Volksraad sturen). In die raden kiezen zij hun eigen commandanten en maken ze andere besluiten. Naast de Asayish bestaan er volksmilities ter zelfverdediging. Zij bieden bescherming tegen externe bedreigingen zoals Islamistische Staat, maar wellicht in de toekomst ook staatstroepen. Deze milities kiezen hun eigen commandanten, maar hebben directe verantwoording af te leggen aan de Volksraad van de kantons. Zowel de Asayish en de zelfverdedigingsmilities hebben twee organisaties: één groep bestaande uit alleen vrouwen en de ander gemengd. Milities die wederzijdse hulp aanbieden in een ander kanton, vallen onder bestuur van de Volksraad van het kanton waarbinnen zij opereren. Zij behouden hun eigen commandanten en eenheden. De Asayish zijn hiervan uitgesloten, zij zijn verboden buiten hun eigen kanton te opereren. In tijden van vrede onderhouden de kantons geen staande milities.

Een brief aan moeder

DOOR EEN ANONIEME YPJ-STRIJDSTER

"Het gaat goed met me, mam. Gisteren hebben we mijn 19de verjaardag gevierd.

Mijn vriend Azad zong een prachtig nummer over moeders. Ik moest aan jou denken en huilde. Azad heeft een prachtige stem, hij huilde ook terwijl hij zong. Ook hij miste zijn moeder, die hij al een jaar niet meer heeft gezien.

Gisteren hebben we een gewonde vriend geholpen. Hij raakte gewond door twee kogels. Hij wist niets over de tweede wond toen hij naar de eerste kogel in zijn borst wees. Hij bloedde ook in zijn flank. We hebben zijn wond verbonden en ik heb hem mijn bloed gegeven.

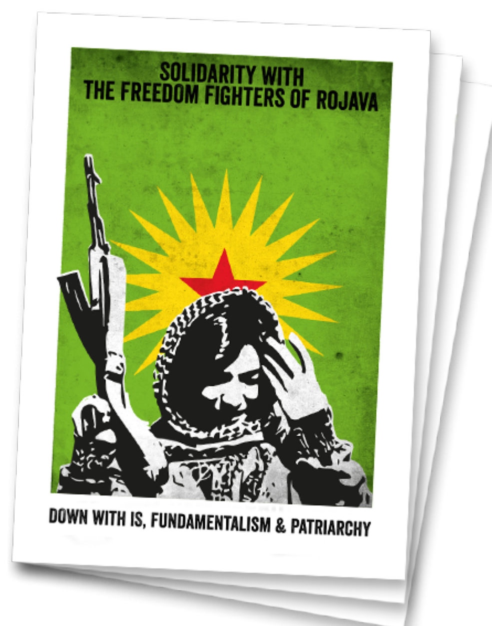
We zijn in het oosten van Kobanê, moeder... Er liggen maar een paar kilometers tussen ons en hun. We zien hun zwarte vlaggen en we luisteren naar hun radio's. Soms begrijpen we niet wat ze zeggen als ze andere talen spreken, maar we weten dat ze bang zijn.

Wij zitten in een groep van negen strijders. De jongste is Resho uit Afrin. Hij vocht in Tal Abyad voordat hij zich bij ons aan sloot. Alan komt uit Qamishlo, uit hun beste wijk, hij vocht in Sere Kaniye voordat hij zich bij ons aan sloot. Hij heeft een aantal littekens op zijn lichaam. Hij zegt dat het voor Avin is. De oudste is Dersim, hij komt van de Qandil berg, en zijn vrouw werd martelaar in Diyarbekir en liet hem met twee kinderen achter.

Wij zijn in een huis in de buitenwijken van Kobanê. We weten niet veel over de eigenaren. Er zijn foto's van een oude man en een van een jonge man met een zwart lintje, het lijkt erop dat hij ook een martelaar is... Er is een foto van Qazi Mohamad, Mulla Mustafa Barzani, Apo, en een oude Ottomaanse kaart waar Koerdistan op wordt genoemd.

We hebben al een tijd geen koffie meer gehad, we zijn er achter gekomen dat het leven ook mooi is zonder koffie. Ik heb nooit zulke goede koffie gehad als die van jou, mam.

Wij zijn hier om een vredige stad te verdedigen. We hebben nooit deelgenomen aan het vermoorden van anderen, in plaats daarvan vangen we veel gewonden en vluchtelingen van onze Syrische broeders op. We verdedigen een islamitische stad die tientallen moskeeën heeft. We verdedigen hem tegen de barbaarse troepen.

Moeder, ik zal je opzoeken als deze vieze oorlog die ons is opgedrongen voorbij is. Ik zal er zijn met mijn vriend Dersim die naar Diyarbekir zal gaan om zijn kinderen op te zoeken. We missen thuis allemaal en willen teruggaan, maar deze oorlog weet niet wat missen is. Misschien kom ik niet terug, moeder. Weet dan dat ik zo lang heb gedroomd over jou weerzien, maar dat ik dat geluk niet had.

Ik weet dat je ooit Kobanê zal bezoeken en het huis zal zoeken dat mijn laatste dagen mocht meemaken… Het is aan de oostkant van Kobanê. Een deel is beschadigd, het heeft een groene deur met veel gaten van de schoten van de sluipschutters en je zal drie ramen zien, Eén is aan de oostkant, waar mijn naam in rode inkt geschreven staat. Achter dat raam wachtte ik, terwijl ik mijn laatste momenten telde, kijkend naar het zonlicht terwijl het mijn kamer vulde via de kogelgaten in het raam...

Achter dat raam zingt Azad zijn laatste nummer over zijn moeder. Hij had een prachtige stem, terwijl hij zei: "Mam, ik mis je."

MAM IK MIS JE
Je dochter, Narin"

Women take back the night!

Want niemand zou bang moeten zijn om 's nachts alleen naar huis te lopen...

DOOR HANNIE SCHAFT

Het is half twee 's nachts. Ik ben samen met een vriendin, we hebben gedanst in de stad. Nu gaan we naar huis. Zij is op de fiets, ik ben lopend. Ik woon immers niet ver weg.

"Moet ik je even naar huis brengen?" vraagt ze. 'Nee joh, het is niet ver...' *"weet je het zeker? SMS je me dan wel als je thuis bent?"* 'Ja!', beloof ik. We nemen afscheid en ik loop naar huis. Ik kijk goed om me heen, telefoon in de ene hand, sleutels in de andere hand. Het is rustig op straat. Ik ben bijna thuis. Links zie ik een man lopen, hij is alleen. Oké... diep ademhalen, ik maak me iets groter. Ik kijk zelfverzekerd, recht voor me uit, loop langs hem. Pff, niks gebeurd. Dan, een groepje jongens. Ze lopen recht op me af. Hetzelfde proces: ik haal diep adem, maak me iets groter. Dit keer is het raak: "Hey meisje!" Ik reageer niet. "Hey meisje! Waar ga je naar toe? Hey! Mag ik mee?" Ik schud mijn hoofd en loop door. Ik hoop dat ze niet achter me aan lopen. "Fuck jou!" Opgelucht haal ik adem; het blijft bij een opmerking. Ik kom thuis, doe mijn jas uit, en dan komt de woede. Opgelucht?! Ik ben opgelucht omdat het bij een vernederende opmerking blijft! Ik ben blij dat ik er 'goed van af ben gekomen'. Dat ik veilig thuis ben. Dan begin ik te malen. Misschien had ik toch iets terug moeten zeggen... Maar ja, dat eindigt meestal in een confrontatie, en dat wil ik al helemaal niet. Waarom ben ik dan zo boos?

Ik ben boos omdat ik word gewezen op het feit dat ik als vrouw, alleen op straat, kwetsbaar ben. Dat zij in de positie zijn om mij aan te spreken, maar ik me niet in de positie voel om terug te praten. En ja, ik zou zelfverdediging kunnen leren. Ik zou zo sterk kunnen worden dat ik ze in elkaar kan meppen. Maar dat lost niet op dat zij zich in de positie voelen om vrouwen te objectificeren en te beledigen. En ik kan me dan misschien verdedigen, maar de volgende vrouw die ze aanspreken niet. Daarnaast ligt de verantwoordelijkheid voor deze situatie niet bij mij, maar bij hun. Niet alleen bij hun, maar bij de maatschappij die dit soort gedrag aanleert en goedkeurt, of in ieder geval niet actief afkeurt. Wat moet veranderen is niet mijn kracht om mezelf te kunnen verdedigen, maar het gedrag van mannen op straat. Ik wil naar huis kunnen lopen zonder een heel proces door te moeten gaan. Zonder af te moeten spreken dat ik sms als ik thuis ben, zonder een vriendin wakker te moeten bellen met de vraag of ze even aan de lijn kan blijven, want ik voel me niet veilig. Ik wil op mijn gemak naar huis kunnen lopen. Niet alleen dat: ik wil ergens kunnen gaan zitten en nog even naar de maan en de sterren kijken voordat ik naar huis ga. Stel je voor, een stad waarin dat kan! En daarom wordt het tijd voor vrouwen om de nacht terug te nemen. Om mannen verantwoordelijk te stellen voor hun gedrag.

"Vrouwen worden vaak verteld dat ze extra voorzichtig moeten zijn en voorzorgsmaatregelen moeten treffen wanneer zij 's nachts de straat op gaan. In sommige delen van de wereld mogen vrouwen vandaag de dag nog niet 's nachts de straat op. Dus wanneer vrouwen vechten voor vrijheid, moeten we beginnen bij het begin door te vechten voor vrijheid van beweging, wat we nog niet hebben gehad en ook nu niet hebben. We moeten herkennen dat vrijheid van beweging een voorwaarde is voor alles. Het komt voor vrijheid van meningsuiting in belang omdat deze niet daadwerkelijk kan bestaan zonder vrijheid van beweging."

The Night and Danger
door Andrea Dworkin

Daarom hebben we met de Anarchistische Groep Nijmegen een sticker gemaakt met de tekst 'Women, take back the night. Because no one should be afraid to walk home alone at night.' Dit is een eerste stap naar een hopelijk grotere discussie van dit probleem. Met de stickers willen we ruimte op straat terug claimen. Verder willen we op **8 maart, Internationale Vrouwen Dag**, een *'take back the night'* demonstratie organiseren. We hopen je daar te zien!

PSYCHOPOLITIEK

Neoliberalisme en de nieuwe machtstechnieken

DOOR ARTHUR IJZERMAN

Bij de uitgeverij *van Gennep* is alweer het vierde essay verschenen van de Koreaans-Duitse schrijver Byung-Chul Han. In zijn essays gaat hij in op de negatieve gevolgen van het heersende neoliberale regime.

In psychopolitiek staat de vraag: *'Hoe kan het dat de huidige westerse maatschappijen, die de vrijheid zo verheerlijken, zoveel dwang en onvrijheid kennen?'* centraal. Han gaat hierbij niet in op de alsmaar toenemende bewaking van de bevolking door permanent toezicht, maar zoekt het probleem op een fundamenteler punt. Hij gaat in op de dwang die ontstaat doordat wij ons vrij voelen om te presteren. Han onderzoekt de tegenstelling vrijheid - onvrijheid in de manier waarop wij onze vrijheid vormgeven en beleven. Dat Byung-Chun Han filosoof is, blijkt uit de manier waarop hij het thema dwang en onvrijheid benadert. Niet primair vanuit een macht die zijn wil oplegt, maar vanuit de dwang die mensen zichzelf opleggen als zij in naam van vrijheid hun eigen leven vormen alsof het een onderneming is.

"PROTECT ME FROM WHAT I WANT"

Het motto dat hij zijn boek mee heeft gegeven is: *"Protect me from what I want"*, bescherm me tegen wat ik verlang. *"De vrijheid van het kunnen"* zo stelt hij, *"brengt meer vormen van dwang voort dan het moeten dat door geboden en verboden wordt opgelegd."* Han wijst naar het neoliberalisme, de huidige vorm van het kapitalisme, als een zeer efficiënt systeem om mensen uit te buiten. Het is niet zo efficiënt om mensen tegen hun wil uit te buiten. Dat vraagt veel toezicht en de kans op verzet is altijd aanwezig. Dat heeft het kapitaal geleerd van de arbeidsstrijden uit de negentiende en twintigste eeuw. Tot de jaren zeventig van de vorige eeuw werd een steeds groter deel van de koek succesvol opgeëist door de werknemers.

Het kapitalisme heeft die tegenslag overwonnen met het installeren van het neoliberale regime. De markt wordt daarin voorgesteld als de beste oplossing voor, bijvoorbeeld, het regelen van basisvoorzieningen, sociale voorzieningen of de toegang tot media. De burger moet diens leven zien als het ontwikkelen van talenten, het pakken van kansen, het aangaan van uitdagingen en tot slot ondernemer worden van zichzelf. Je leven leiden als ondernemer betekent niet langer vriendschappen aangaan, maar een netwerk onderhouden; een huis niet zien als een plek om te wonen maar als een belegging die zichzelf terug zal verdienen; een opleiding niet zien als een kans om je perspectief op de wereld te verbreden, maar als een investering in jezelf. Iedereen heeft kansen, zo heet het, dus als het je niet lukt om succesvol te zijn, dan is dat aan jezelf te wijten. Alsof het mogelijk is dat iedereen topbestuurder kan worden, want wie doet dan nog het werk? Toch hebben deze neoliberale ideeën zich breed verspreid met als gevolg dat mensen zich afmatten, onbetaalde overuren maken of zich tot ziekmakend toe uitputten voor hun werk. Uit *'vrije wil'* buiten velen zichzelf uit door alles te geven voor het succes dat lang niet voor iedereen bereikbaar is. Zo slaat vrijheid om in een prestatiedwang die steeds meer mensen in de grip houdt. Ons verlangen naar een goed leven wordt gegijzeld door het kapitalisme en we weten het niet. De winsten van de bedrijven groeien, werknemers en ZZP-ers werken steeds harder en langer voor een lager loon, maar verzet ontbreekt omdat het geloof in de vrijheid de uitbuiting diezelfde werknemer verantwoordelijk maakt voor zijn eigen uitbuiting. We laten steeds meer digitale sporen achter, die door Big Data bedrijven gebruikt worden om meer en meer grip op onze wensen en verlangens te krijgen. Gegevens die vervolgens worden gebruikt om ons als consument in te delen en heel subtiel en op maat te bespelen. Nog voordat je bewust weet dat je verlangt naar wat eten toont een app je al de eettenten op loopafstand in de stad waar je rondslentert, omdat de data die je hebt achtergelaten het mogelijk maken te voorspellen wanneer jij weer zin in een hapje hebt. Kun je dan nog van vrije keuzes spreken? Ben je dan nog vrij? De meest effectieve machtsmechanismen grijpen vandaag de dag niet zozeer in op onze lichamen, maar op ons verlangen, op onze ziel. Er is een nieuw onderdrukkingssysteem aan het werk, naast de machtsmechanismen van toezicht, politiegeweld en straf. Dat nieuwe systeem noemt Han de *"psychopolitiek"*.

"HET IS NIET ZO EFFICIËNT OM MENSEN TEGEN HUN WIL UIT TE BUITEN"

Han geeft geen echte oplossing om te ontkomen aan vrijheid die in dwang omslaat. Op het eind van zijn boek lijkt hij te pleiten voor de originaliteit van de idioot. De idioot trekt zich niets aan van de heersende normen en van het gezond verstand. De idioot wil en kan zich niet aanpassen en trekt zijn eigen plan, alsof hij deels buiten het systeem staat. Han vermoed dat daar de ware vrijheid te vinden is, in de vrijheid die niet op een doel of succes gericht is, maar op het licht dat op bloembladen valt.

Het essay is vlot geschreven. Voor een filosoof schrijft Han korte en heldere zinnen. Toch is *Psychopolitiek* geen makkelijk boek. Han verwijst veel naar andere filosofen, zoals Foucault, Deleuze, Agamben en goede oude Marx en gaat er vanuit dat de lezer iets van hun denken af weet. Hij schrijft stellig, maar wat hij beweert legt hij niet altijd uit, waarschijnlijk omdat hij veel beweringen weer ontleent aan de filosofen die hij aanhaalt. Toch is het boek zeker een aanrader voor iedereen die geïnteresseerd is in de hedendaagse machtsmechanismen en voor iedereen die zich afvraagt hoe het toch kan dat zoveel uitbuiting door zoveel mensen zo gelaten wordt geaccepteerd. Een betere introductie in deze onderwerpen ben ik nog niet tegengekomen.

Psychopolitiek: neoliberalisme en de nieuwe machtstechnieken; Byung-Chul Han; Uitgeverij van Gennep, 2014, ISBN: 9789461643384

Van Nijmegen tot Parijs: Rechts het hof maken, Links criminaliseren

DOOR LOUIS TROUSSELIER

Wat in de afgelopen jaren als randfenomeen werd afgedaan is inmiddels aangekomen in het politieke *'midden'*. Met de vluchtelingensituatie is het boven water gekomen: niet alleen in Europa, maar ook in Nederland en zelfs in Nijmegen zijn rechtse ideologieën weer *'salonfähig*[1]*'*. Terwijl rechtse meutes zonder grote moeite asielzoekerskampen aan kunnen vallen, worden linkse initiatieven door staat, stad en politie gecriminaliseerd. Hierbij verbaast dat de mainstream-media vol op deze trend ingaan en daarbij zelfs nog ruimte bieden voor de rechtse hetze. Voorbeelden van Nijmegen tot Parijs:

Nijmegen als voorbeeld

Op 1 november zijn tientallen 'bezorgde' burgers naar het tentenkamp in Heumensoord getrokken om daar tegen het asielzoekerscentrum te protesteren dat een aantal weken later geopend zou worden. De Anarchistische Groep Nijmegen (AGN) was ter plekke om zich een beeld te vormen van dit protest. Al snel bleek dat zich hier niet louter *'bezorgde'* burgers verzamelden, maar dat er ook een harde kern van bekende neonazi's meeliep en de sfeer uiterst grimmig was. Tegelijkertijd werd er vanaf het station een demonstratie gehouden tegen de rechtse protestmars op Heumensoord. Deze demonstratie voor vrede en tegen racisme werd beteugeld door tientallen agenten en meerdere politiebusjes, terwijl het rechtse protest naar Heumensoord door maar 4 agenten ter fiets en één auto werd begeleid.

Een ander voorbeeld van repressie tegen links is een recente demonstratie. Dit jaar werd er voor het eerst sinds jaren weer een antikapitalistische 1 mei demonstratie in Nijmegen georganiseerd door onder andere de AGN, Doorbraak, Mulawan en de Democratische Volksvereniging DHD. De demonstratie was een groot succes. Mensen uit verschillende culturen hebben samen vreedzaam tegen het verdeel-en-heers systeem en vóór medemenselijkheid en (gelijk)waardigheid geprotesteerd. Om goede wil te tonen en de demonstratie zo veilig mogelijk af te laten lopen, werd er voor de demo met politie en gemeente overlegd. Desondanks hebben politie en gemeente hun best gedaan om dit protest zo klein mogelijk te houden en te criminaliseren. Er mochten geen vlaggenstokken gebruikt worden, er werd enkel een klein aantal banners toegestaan en uiteindelijk werd de optocht geëscorteerd door tig agenten en zelfs de Mobiele Eenheid (ME). Ondanks de belofte dat er geen agenten in burger mee zouden lopen, was deze politie-eenheid wel aanwezig. Zij hebben zich zelfs onder de demonstranten gemengd.

"POLITIE EN GEMEENTE DOEN HUN BEST OM PROTEST ZO KLEIN MOGELIJK TE HOUDEN"

Naast de criminalisering van de kant van staat en politie, valt ook op dat de gangbare media op dezelfde trein stappen. Er wordt bericht over vermeende gevaren en overlast door vluchtelingen of 'bezorgde burgers' die gemeenteraadsvergaderingen verstoren. De Gelderlander heeft recentelijk zelfs een openlijk platform geboden aan een lezer die bijna dagelijks hatelijke en rechtse reacties zet onder artikelen op hun website. Over protesten tegen rechtse angst-inboezemende propaganda en ideologieën lees je echter weinig. Op 22 november vond in Nijmegen de demonstatie *'Nijmegen Gastvrij!'* plaats om een krachtig signaal af te geven tegen het criminaliseren van vluchtelingen en vóór solidariteit en vrijheid van beweging. Deze demonstratie was een van de drukst bezochte links-radicale demonstraties van het afgelopen jaar in geheel Nederland. Bijna duizend mensen hebben zich aangesloten aan deze vreedzame demonstratie. Ondanks uitnodigingen en persverklaringen kwamen er amper media opdagen en zochten geïnteresseerden achteraf vergeefs naar krantartikelen of nieuwsbeelden, dit in tegenstelling tot een initiatief tegen vluchtelingenopvang in Cuijck (januari a.s.) dat al aandacht kreeg met enkel een Facebookbericht....

Parijs: Antiterreur-maatregelen tegen protesten klimaattop

In Parijs is het toppunt van cynisme, waar naar aanleiding van de terreuraanslagen op 13 november, de noodtoestand wordt misbruikt om sterke repressie tegen linkse activisten uit te oefenen. De wetten en regelingen die uitgeroepen werden om de vermeende westerse 'vrijheid' te verdedigen, worden nu gebruikt om protesten – juist tegen economie en milieubeleid die het leven ook hier in de westerse wereld steeds meer in beknelling brengt – in de kiem te smoren. Gebaseerd op deze noodstandsregeling werden huizen doorzocht en mensen gearresteerd zonder rechterlijke toetsing. Het is een instrument tegen élke soort van kritiek. Op de Place de la République, waar ooit hard is gevochten voor de waardes *'Liberté, Egalité et Fraternité' (vrijheid, gelijkheid en broederschap)*, werden de protesten op zondag 29 november door een noodstandsregeling verboden, die op deze manier de westerse vrijheid zou moeten waarborgen. Het kan niet cynischer.

1: Salonfähig: Iets dat eerder taboe was en nu weer algemeen geaccepteerd wordt.

VIO.ME in de verdediging

Toen in het begin van de economische crisis de eigenaars van de VIO.ME fabriek de benen namen en de arbeiders met een loonachterstand achterbleven, namen zij de fabriek over. Sindsdien runnen zij hun fabriek collectief. Toch is het initiatief onder de in Europa gedemoniseerde *'linkse'* regering van Syriza eveneens niet veilig voor de tentakels van het kapitaal.

In een juridische aanval op het werkerscollectief VIO.ME organiseert een door de staat aangestelde toezichthouder namelijk meerdere veilingen met als doel het onteigenen van het perceel waarop de VIO.ME-fabriek is gevestigd. Bij de verkoop van de grond zou de ontruiming van de werkers uit de fabriek een wettelijke basis hebben.

Hoewel de werkers en de solidariteitsgroep hebben besloten de fabriek onder alle omstandigheden te zullen verdedigen, vormt de veiling een bedreiging en is mobilisatie geboden.

De reeks veilingen is begonnen op 26 november. De arbeiders van VIO.ME deden een eerste aanzet voor hun verzet waarbij zij uren lang de veilinghal blokkeerden - de veiling werd afgeblazen waarmee de eerste ronde gewonnen lijkt.

Internationaal worden er op het moment verschillende steunevenemenen georganiseerd. Er gaat een oproep uit naar sympathisanten om druk op de Griekse regering uit te oefenen en kracht aan de eisen van VIO.ME bij te zetten: legalisering van hun activiteiten, de onteigenening van de fabriek en de toekenning van de coöperatie VIO.ME aan de werkers. Je kunt hen helpen door middel van acties en door een brief te schrijven met een pleidooi voor VIO.ME aan de Ambassade van Griekenland: Amaliastraat 1, 2514 JC, Den Haag.

Zie voor nieuws en achtergronden: www.viome.org en onze website

Korte berichten

De Vloek – Een initiatief van onderop is ontruimd

De Vloek, al 13 jaar gevestigd in de haven van Scheveningen, heeft meer dan een jaar lang een actie-campagne gevoerd tegen de sloop van de vrijplaats en tegen de veryupping van de haven. De Vloek bood ruimte aan kunstenaars en non-profit initiatieven en werd wekelijks bezocht door honderden mensen. Een door mensen zélf opgebouwd anti-kapitalistisch en sociaal centrum.

Woensdag 11 september werd het pand ontruimd voor een prestigeproject voor de elite. In tijden van neo-liberalisering van de hele maatschappij, van het onderwijs en zelfs de zorg, is het noodzakelijker dan ooit dat er vrijplaatsen zoals de Vloek bestaan.

In de nasleep van de acties voor een nieuwe plek en voor het verzet tegen de ontruiming hangt verschillende mensen nog straffen boven het hoofd.

Wit-Russische anarchisten vrijgelaten.

ABC Wit-Rusland is blij dat ze kunnen melden dat Ihar, Mikalai en Artsiom na vijf jaar gevangenschap vrij zijn gelaten. Tijdens hun gevangenschap zijn ze blootgesteld aan fysieke en mentale martelpraktijken. ABC Wit Rusland heeft de afgelopen jaren continu de aandacht voor deze anarchisten levend gehouden. Nadat president Lukashenko in augustus amnestie verleende aan alle politieke gevangen, zijn de drie in september vrij gelaten. Natuurlijk is hierbij niet vermeld of dit het effect was van de inspanningen van ABC Wit-Rusland.

Met oud en nieuw naar de gevangenis

Elk jaar vinden er op 31 december wereldwijd lawaaidemonstraties plaats bij gevangenissen.

In Nederland is er jaarlijks actie bij Detentie Centrum Schiphol. Op deze manier wordt niet alleen geprotesteerd tegen het uitzettingsbeleid, maar wordt vooral ook morele steun gegeven aan de vluchtelingen. Zo laten we hen weten dat we ze niet vergeten. Houd facebook in de gaten voor tijden en locaties en doe mee!

Gezi-fest

Er is een leus die voor eeuwig staat gegraveerd in ons bewustzijn, ons geweten, onze hartstocht, onze zintuigen, ons hele lichaam: "Overal is Taksim, Overal is Verzet."

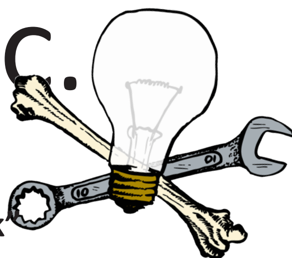
Turkije gaat al geruime tijd gebukt onder het juk van de autoritaire president Erdogan. Zijn politiek van verdelen en heersen en economische uitbuiting roept gelukkig ook verzet op.

Een groots moment in dit verzet was de bezetting van Gezi-park in Istanbul, ruim twee jaar geleden. Het park moest omgetoverd worden tot een winkelcentrum. Bewoners van omringende wijken en ver daarbuiten pikten dit niet. Zij hebben heel juni 2013 strijd gevoerd om hun park te behouden, maar vooral ook om een krachtig signaal af te geven tegen de machtspolitiek van Erdogan. Om deze strijd te vieren hield de Turkse gemeenschap dit jaar voor de tweede maal een Gezi-fest. AGN was erbij.

In een park in Rotterdam vierden honderden mensen met dans, muziek, politieke toespraken en discussies de idealen van gelijkheid en solidariteit. Voor ons was het inspirerend om mee te maken dat zelforganisatie, feest, dans, muziek en politiek zo vloeiend samen kunnen gaan. De reidans genaamd 'Halai' heeft ons geraakt. Hoewel het merendeel van de deelnemers zichzelf geen anarchist noemt, zagen wij toch veel anarchistische elementen samen komen.

Check voor meer info: www.gezifest.nl

CrimethInc. Podcast

"Dreaming of a life off the clock"

De Ex-Werker, een audio aanslag tegen een monotone wereld. Een podcast van anarchistische ideeën en actie voor iedereen die droomt van een leven buiten de klok.

Inmiddels zit de podcast van CrimethInc. al op aflevering #43. Hoog tijd om hier wat aandacht aan te besteden. CrimethInc., een collectief van 'ex-werkers', brengt op hun website twee keer per maand een podcast uit. Het onderwerp van deze podcasts wisselt, ze nemen elke maand een thema uit de actualiteit. Deze thema's worden vanuit een anarchistisch perspectief belicht. Zo ging podcast #43 over de zogenaamde 'vluchtelingen crisis'. Er worden vaak activisten van over de hele wereld geïnterviewd. De podcasts geven een goed geïnformeerd beeld over actuele thema's en zijn zeker het luisteren waard. Elke podcast duurt ongeveer 1,5 uur. De podcasts zijn te downloaden en onder de podcasts zijn links te vinden voor meer informatie over de besproken onderwerpen.

CrimethInc. Podcast: www.crimethinc.com/podcast

Stickers!

Nieuwe stickers van de AGN

Naast de nieuwe inBeweging zijn we ook hard bezig geweest met het ontwerpen van nieuwe stickers. Dus dat wordt weer lekker plakken!

We hebben een viertal nieuwe ontwerpen: twee hebben een feministisch thema - want de strijd voor gelijkheid is nog steeds niet gestreden - en daarnaast één anti-kapitalistische en één met een korte uitleg over wat anarchisme is. daarnaast werden oude ontwerpen opnieuw gedrukt.

Stickers bestellen kan via de website of door een mail te sturen naar: agn@riseup.net

Revolutionair woordenboek

Woorden voor begrip en duiding van de wereld

Revolte – re-vol-te (de; v); oproer, opstand, muiterij;

Het woord waarmee machthebbers een revolutie proberen te ontkennen. Oproerkraaiers, beroepsdemonstranten, vandalen, relschoppers zijn allemaal termen om de revolutie te ontkennen. Koning Lodewijk XVI zei toen hertog Liancourt hem in 1789 kwam vertellen dat de Bastille was veroverd door het volk: *"O, een revolte." "Neen, sire,"* verbeterde Liancourt hem. *"Een revolutie!"* De Franse revolutie liet zich niet meer stoppen.

Proletariër – Pro-le-ta-ri-er, (Lat. proletarius); proles: wat volgroeid is, spruit, kroost; alascere: opgroeien; vgl alere: voeden, grootbrengen;

Letterlijke betekenis: burger van de laagste sociale laag die in het Romeinse Rijk niet de staat diende door zijn vermogen, maar alleen door zijn kinderen. Iemand zonder bezit. Voor de staat is het nut van deze mensen beperkt tot werken en voortplanten, oftewel; nieuwe werkers of soldaten voortbrengen. Karl Marx gebruikt "proletariaat" om alle mensen die op een of andere wijze worden onderdrukt en uitgebuit te verenigen tot een revolutionaire kracht. Afgeleid van 'proleet' (scheldwoord): onbeschaafd en min persoon. Vooral te gebruiken tegen bestuurders, bewindvoerders, investeerders en bankiers.

Ressentiment – Res-sen-ti-ment (fr: ressentiment); diep gevoelen, wrok;

Letterlijke betekenis, "rest" of "nieuw" gevoel. Emotie die opsteekt als ervaren wordt dat door verandering de eigen positie verslechterd, zonder dat doorgrond wordt wat daarvan de oorzaak is. De wrok die wakker wordt geroepen door omstandigheden die buiten de eigen invloedssfeer liggen. Ressentiment wordt door populistische politici benut om kiezers te winnen door de woede te richten op een (onschuldige) zondebok, vgl wijze waarop extreem rechts, Wilders en neonazi's hetzes opzetten tegen vluchtelingen en immigranten.

Internationalisme - In-ter-na-tio-na-lis-me (het; vgl. - isme);

Het diepe begrip dat de strijd voor vrijheid en tegen overheersing voor succes niet anders kan dan zich internationaal te manifesteren - de *werkende klasse* in verschillende landen heeft meer gemeen met elkaar dan met de *bezittende klasse* in eigen land. Ze worden beiden uitgebuit en hebben beiden belang bij het overwinnen van grenzen via welke zij tegen elkaar worden uitgespeeld, zowel in oorlogstijd als bij de dagelijkse arbeid. *Uitgebuite* vermoordt *uitgebuite* of een fabriek wordt verplaatst naar een land met een beter uit te buiten volk - kapitaal organiseert zich internationaal en hierom zal een *nationale revolutie* niet anders dan gedoemd zijn te falen.

Anarchistische Groep Nijmegen: wie wij

Anarchistische Groep Nijmegen (AGN) is een revolutionaire anarchistische organisatie, opgericht in 2009. Wij hebben ons als groep georganiseerd omdat we de overtuiging delen dat een omwenteling van de huidige maatschappij en diens politiek noodzakelijk is.

Als AGN nemen we deel aan campagnes voor sociale, ecologische en economische gerechtigheid. Op deze manier werken wij aan de ontwikkeling en de verspreiding van anarchistische uitgangspunten als vrijheid en gelijkwaardigheid door middel van zelfbestuur, wederzijdse hulp en directe actie. Volgens ons is de actieve deelname in de strijd voor een rechtvaardigere en gelijkere samenleving de beste manier is om anarchistische ideeën concreet en bekend te maken. Om deze reden zijn leden van onze groep dan ook actief op vele verschille fronten: van de strijd om het onderv gezondheidszorg, arbeid, vrouwenst antiracisme en antifascis vluchtelingenondersteuning gevangenenondersteuning.

Als onderdeel van onze grotere s tegen de onderdrukking door kapitali en staat, nemen we een scherpe po in tegen opvattingen die ongelijkl versterken en een vrije en gelijkwaar samenleving in de weg staan.

We zijn zowel lokaal, land en internationaal verbonden verschillende andere anarchistische, antifascistische en maatschappelijke organisaties. We organiseren acties, demonstraties, informatie- en discussiebijeenkomsten, filmavonden, werken aan doorontwikkeling van de anarchistische theorie in de huidige actualiteit en geven met enige regelmaat onze krant inBeweging uit.

Voor een gedetailleerdere visie van de AGN verwijzen we door naar onze tekst *'Er is een alternatief!'*.

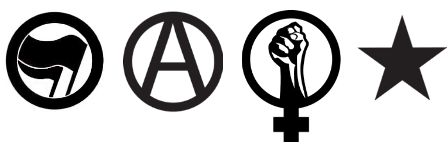
Wil je actief worden? Of blijf je graag op de hoogte van onze activiteiten? Neem dan contact met ons op via: agn@riseup.net

“BOOS ZIJN IS NIET GENOEG

VECHT MEE TEGEN KAPITALISME, BOUW MEE AAN EEN ALTERNATIEF”

HOUD VOOR NIEUWS EN ACTIVITEITEN ONZE WEBSITE IN DE GATEN

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL

Agenda

JANUARI

• 9 januari / Solidariteit met vluchtelingen, stop haatzaaierij in Cuijk. Houd onze website in de gaten voor info

• 12 januari / Sufragette: film en debat over vrouwenemancipatie / Cinema LUX Nijmegen / www.lux.nl

• Vrijdag 22 januari / International day of solidarity with trans prisoners / www.transprisoners.net

• 15-17 januari / Climate Justice Action Assembly / Pieter Nieuwlandstraat 93, Amsterdam / www.groenfront.nl

• 25 januari / My bottomless black pit of despair #3 / Extrapool, Nijmegen / www.extrapool.nl

FEBRUARI

• 19-21 februari / 2dH5 / Landbouwbelang, Maastricht / ww.2dh5.nl

Een weekend vol workshops,discussies en lezingen over zowel hinderlijke als noodzakelijke grenzen richting een solidaire en vrije wereld

MAART

• 8 maart / Internationale Vrouwendag / houd onze website in de gaten voor meer info

PLEKKEN, GROEPEN, ORGANISATIES

Plekken

DE GROTE BROEK

De Onderbroek / poppodium, bar en disco / vrijdag kroegavond

De Klinker / woensdag soepcafé 18:30 / zaterdag dagcafé 12:00-16:30 / zaterdag & zondag eetcafé vanaf 18:00

Tweede Walstr. 21 / v. Broekhuysenstr. 46
www.grotebroek.nl

DE BIJSTAND

Kroeg / dagelijks geopend / 15:00-03:00

van Welderenstr. 104, Nijmegen
www.debijstand.nl

DE PLAK

Collectief eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter / elke dag geopend vanaf 12:00

Bloemerstraat 90, Nijmegen
www.cafedeplak.nl

EXTRAPOOL;

Kunstscollectief, drukkerij, muziekzaal

Tweede Walstr. 5 en 23
www.extrapool.nl

STICHTING OVERAL

Kringloopwinkel, geeft subsidies weg aan goede doelen / woensdag & zaterdag van 14.00-17.00

Bredestraat 52, Nijmegen
www.overal.org

BASTA

Ideële kringloopwinkel / woensdag 14:00-17:00 en zaterdag 12:00-17:00

Begijnenstr 34, Nijmegen
www.bastanijmegen.nl

Groepen en organisaties

VRIJE BOND

Landelijke anarchistische organisatie met verschillende werkgroepen en magazine de Buiten de Orde

www.vrijebond.nl

DOORBRAAK

Landelijke linkse basisorganisatie

www.doorbraak.eu

ANARCHISTISCHE BIEB DE ZWARTE UIL

Bibliotheek met radicale literatuur voor die andere wereld waar je altijd al van droomde / elke zaterdag 12:00 - 17:30

MULAWAN

No-Border keukencollectief dat tweewekelijks soli-eetcafé organiseert in de Klinker.
Check www.grotebroek.nl voor meer info en openingstijden

STICHTING GAST

Steunpunt voor migranten en geïllegaliseerden in Nijmegen

www.stichtinggast.nl

STRAATMENSEN VOOR STRAATMENSEN

Kookgroep van voor en door de dak en thuislozen in Nijmegen.

www.straatmensen.nl

JUSTPEOPLE

Onafhankelijk collectief van vrijwilligers dat steun organiseerd voor mensen die als vluchteling naarNijmegen komen

www.justpeople.nl

AFRR; ANARCHISTISCHE FEDERATIE RIJN/ROER.

Verschillende anarchistische groepen in het Roergebied (Duitsland) verenigd in een federatie en de FdA.

www.afrheinruhr.blogspot.de

Stichting *HELP KOBANE* zet zich in voor noodhulp en de wederopbouw in Kobanê. Met behulp van donaties willen zij onder andere een schoolbus aanschaffen om kinderen in Rojava de mogelijkheid te geven naar school te kunnen.

Kijk op: www.helpkobane.nl

BIJDRAGEN AAN INBEWEGING? MAIL ONS OP AGN@RISEUP.NET